

Església de Tarragona

Butlletí Oficial de l'Arquebisbat

Núm. 5

Maig 2010

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

5

Tarragona, maig de 2010
3a època. Núm. 443

Secció oficial

Correspondència Sr. Arquebisbe i Santa Seu

Felicitació al Sant Pare en el seu natalici.....	183
Agraïment per la felicitació al Sant Pare.....	184

Sr. Arquebisbe

Carta relativa a la vinguda de la creu de les Jornades Mundials de la Joventut a l'arxidiòcesi de Tarragona.....	185
--	-----

Homilies

Dijous Sant	186
Diumenge de Pasqua de Resurrecció	188
Mare de Déu de Montserrat	190

Als Quatre Vents

288. Pasqua, la gran festa.....	194
289. Un amor que és misericòrdia.....	195
290. Impulsos per a fer el bé.....	196
291. El testimoniatge suscita vocacions	197
Activitats del mes d'abril de 2010	198

Reflexió d'aquest curs: El prevere i el seu ministeri

Pauta de reflexió personal per a preveres - abril 2010	203
Pauta de reflexió sobre els preveres dirigida als consells de laics - tercer trimestre de curs.....	203

Secretaria General i Cancelleria

Nomenament del mes d'abril de 2010	204
Convocatòria a la 18a reunió del Consell del Presbiteri	204
Temes tractats en la reunió n. 184 del Consell Episcopal.....	205

Secretariat diocesà de vocacions

Carta relativa a la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i a la vetlla d'arribada de la creu de la Jornada Mundial de la Joventut.....	206
---	-----

Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona

Memòria de les activitats de l'any 2009.....	206
--	-----

Secció informativa

Gabinet d'informació de l'Església a Catalunya

Comunicat de la reunió n. 194 de la Conferència Episcopal Tarra- conense.....	221
--	-----

Secció documental

Sant Pare

Missatge <i>Urbi et orbi</i> de Pasqua 2010	224
---	-----

Any Sacerdotal

Audiència general del Sant Pare: Ministeri ordenat	226
--	-----

Secció de notes i comunicacions

II Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut.....	229
Cicle de conferències per a commemorar els 90 anys de l'AHAT ..	229
Trobada Diocesana de Catequistes.....	231

(52 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12. 43003 Tarragona

Portada: Seminari Conciliar Pontifici de Tarragona.

Edifici de corrent historicista de llenguatge neogòtic construït a finals del s. XIX

Fotografia: Departament per als mitjans de comunicació social de l'Arquebisbat de Tarragona

Dip. Legal: T. 2 - 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Composició i muntatge del text: Secretaria General i Cancelleria

Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Correspondència Sr. Arquebisbe i Santa Seu

FELICITACIÓ AL SANT PARE

en el seu natalici

El Arzobispo de Tarragona

Tarragona, 16 de abril 2010

Su Santidad
Benedicto XVI
CIUDAD DEL VATICANO

Queridísimo Santo Padre:

No querría que en el día de su cumpleaños le faltara mi felicitación y la de toda la archidiócesis de Tarragona. A lo largo de este día le hemos tenido muy presente en nuestras oraciones. Dentro de una hora celebraré la Eucaristía en una parroquia donde bautizaré una catecúmena y confirmaré a un buen grupo de fieles.

Durante este tiempo en que la cruz del Señor parece que se hace más pesada para Su Santidad, quiero que sepa que todavía estamos más cerca de sus intenciones y que queremos participar de sus dolores y también de sus alegrías, que también estoy seguro que serán muchas.

Con todo mi afecto, pido su Bendición Apostólica para mí y para todos los fieles de la archidiócesis. Suyo affmo. en Cristo resucitado,

 +
Jaume Pujol Balcells
Arzobispo de Tarragona y primado

AGRAÏMENT

per la felicitació al Sant Pare

SECRETARIA DE ESTADO

PRIMERA SECCIÓN - ASUNTOS GENERALES

Vaticano, 3 de mayo de 2010

N. 146.100

Señor Arzobispo:

El Santo Padre ha recibido con gratitud el atento mensaje de felicitación que Vuestra Excelencia ha tenido la gentileza de enviarle, manifestándole en estos momentos su afecto, solidaridad y cercanía, y asegurándole al mismo tiempo su oración, para que Dios lo ilumine y sostenga en el ejercicio de su ministerio de Pastor de la Iglesia Universal.

Su Santidad Benedicto XVI ha apreciado vivamente este gesto de especial confianza y comunión eclesial, al cual corresponde complacido con un particular recuerdo en la plegaria, a la vez que, invocando la amorosa protección de la Santísima Virgen María, le imparte la implorada Bendición Apostólica, que hace extensiva a los sacerdotes, seminaristas, comunidades religiosas y fieles de la Archidiócesis de Tarragona.

Me es propicia la ocasión para expresarle, Señor Arzobispo, el testimonio de mi estima en Cristo y hacerle llegar mi más cordial felicitación en este santo tiempo de Pascua de Resurrección.

✠ Fernando Filoni
Sustituto

Excmo. Mons. Jaume PUJOL BALCELLS
Arzobispo de Tarragona

TARRAGONA

Sr. Arquebisbe

CARTA

relativa a la vinguda de la creu de les Jornades Mundials de la Joventut a l'arxidiòcesi de Tarragona

*Als rectors, vicaris, preveres, diaques permanents
i laïques amb missió pastoral de les parròquies*

L'any 1984, Any Sant de la Redempció, el papa Joan Pau II va decidir posar una creu com a símbol de la fe a la basílica de Sant Pere, a prop de l'altar major, on tots la poguessin veure; una gran creu de fusta d'una alçada de 3,8 metres.

En finalitzar l'Any Sant, després de tancar la Porta Santa, el Papa va confiar aquesta mateixa creu a la joventut del món: «Benvolguts joves, en clausurar l'Any Sant us confio el signe d'aquest Any Jubilar: la creu de Crist! Porteu-la arreu del món com a signe de l'amor del Senyor Jesús a la humanitat i anuncieu a tothom que només en Crist mort i ressuscitat hi ha salvació i redempció.»

A finals del segon mil·lenni cristià els joves han emprès un gran pelegrinatge que, sota el signe de la creu itinerant, els condueix pels camins de la civilització de l'amor. Aquest pelegrinatge precedeix la celebració de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) als països que l'acullen.

Amb motiu de la celebració —l'agost del 2011— de les JMJ a Madrid, ens arriba a Tarragona, com a seu d'acollida de joves els dies previs a les Jornades Mundials, el proper 15 de maig de 2010, la Creu que ha estat a tots els països on s'ha celebrat la JMJ.

La Delegació diocesana de pastoral de joventut i el Secretariat diocesà de vocacions han preparat una vetlla de pregària al voltant de la creu per al dia 15 de maig, a les 10 de la nit, a la Catedral, a la qual estan convidades explícitament totes les nostres comunitats parroquials a ser-hi presents acompanyant la creu.

Des de la vostra vocació són molts els joves als quals, amb els vostres catequistes, acompanyeu en la preparació per a la confirmació, acolliu a la parròquia, i són moltes les persones de les vostres comunitats parroquials que acompanyen altres joves, als quals podeu convidar. Aquesta vetlla de pregària esdevindrà un moment intens de comunió viscut amb esperança eclesial, on pregar junts i preparar-nos també per a l'acollida de 5.000 joves que s'allotjaran —l'agost de 2011— a la nostra arxidiòcesi els dies previs a les Jornades.

Vull agrair l'esforç i la tasca pastoral que porteu a terme, especialment amb els adolescents i joves, i aprofitem aquesta oportunitat per a engrescar

i atansar-nos a la creu de les JMJ, que tant de bé fa per allí on passa en la preparació del país que acull les Jornades Mundials.

Rebeu amb tot el meu afecte, la meva benedicció,

Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 15 d'abril de 2010

HOMILIA

del Dijous Sant. Catedral de Tarragona, 1 d'abril de 2010

Estimats preveres concelebrants, diaques, germans i germanes en el Senyor,

Després d'aquesta homilia rentaré els peus d'alguns de vosaltres. Repetim allò que Jesús va fer aquella nit santíssima, i que acabem d'escoltar en l'evangeli. ¿Que devien sentir Pere i els altres apòstols veient Jesús de genolls, fent l'ofici dels esclaus, netejant-los els peus amb tant d'amor? Quin respecte i confusió els devia entrar quan feia poc que havien discutit quin seria el més gran d'entre ells, quin seria el primer de tots!

Jesús es posa el mantell i els pregunta: Enteneu això que us acabo de fer? El Senyor ens demana un amor fet de servei als altres, sense condicions, que passi per damunt de la manera de ser, de pensar i d'actuar, de raça, de rang i de defectes. Així com Déu ens estima amb els nostres defectes, nosaltres hem d'estimar i perdonar els altres amb els seus defectes. Si esperem estimar els altres sense defectes, no estimarem mai ningú. Si esperem que es corregeixin o s'excusin els altres primer, així mai no perdonarem. Però llavors tampoc no serem perdonats.

Avui, dia del amor fratern, hem de pensar si estimem de veritat. Perquè aquesta nit estem celebrant el memorial de l'amor de Crist a nosaltres: la institució de la sagrada eucaristia. Des del començament fins al final de la seva vida trobem en Crist un ressò molt paral·lel. Al principi de la seva vida va dir al Pare: «M'heu format un cos. Aquí em teniu, Pare, per a fer la vostra voluntat.» Era el moment de l'encarnació. I a la fi de la seva vida va dir als homes: «Aquí em teniu per sempre.» Era el moment de la primera eucaristia.

Així ens unim al cim de la nostra història: la passió i resurrecció de Jesús. El cim de la història de la humanitat i el cim de cada biografia concreta de cadascun de nosaltres. Allò que fa més por a les persones són dues coses: el pecat i la mort.

I en aquest trídium pasqual recordem que Jesús, per la seva passió, mort i resurrecció, ha vençut el pecat i la mort, els dos grans enemics de la

humanitat. Creure això o no creure-ho canvia totalment la biografia d'una persona i la història d'un país i d'una cultura. Com deia moltes vegades Joan Pau II, no és el mateix tenir fe que no tenir-la. I les conseqüències són molt serioses, tant si es té fe —conseqüències en positiu—, com si no se'n té —aleshores les conseqüències són en negatiu.

L'eucaristia és penyora de vida eterna. Per l'eucaristia ens submergim en un gran riu que ens porta cap a l'eternitat, d'on venia Jesús quan es va encarnar i on continua estant després de la seva resurrecció i ascensió al cel. Algunes persones diuen: «Jo no sento res quan vaig a missa.» O també: «Per què he d'anar a missa si no sento res, si no sento devoció?» Mireu: el valor de la meva missa —com a sacerdot— o de la vostra —com a fidels laics— la dóna el Crist, no la nostra devoció. Encara que estiguem freds, alguna cosa canvia en el més profund de la nostra ànima quan assistim a la celebració de l'eucaristia.

És Crist en l'eucaristia, és Crist en l'amor, és Crist en la creu. En l'eucaristia Crist actualitza la seva passió i la seva mort en creu. Crist és al meu lloc, ocupant el meu lloc de pecador davant Déu. ¿No és aquest un motiu suficient per a participar en l'eucaristia? Si jo em sento pecador, he d'anar a missa, perquè en ella Jesucrist està ocupant el meu lloc de pecador. I ho fa no solament per mi, sinó que també ho fa en lloc meu.

Mirem aquest vespre del Dijous Sant com el que és: la síntesi més impressionant de l'amor de Déu als homes, perquè Jesucrist és Déu i es lliura en la primera eucaristia, i alhora l'expressió més noble de la història de l'amor entre els homes, perquè ningú no va estimar tant els seus amics, com aquesta nit Jesucrist, que és perfecte home, va estimar els seus dotze amics, i un dels dotze amb especial dolor, amb un profund dolor.

En aquesta nit, en el moment d'instituir l'eucaristia, Jesús va instituir també el sacerdoci, el gran sacrament per mitjà del qual uns homes escollits per ell, talment com els primers, realitzarien l'eucaristia, perdonarien els pecats, explicarien la seva paraula, continuarien en l'Església la seva tasca de salvació i santificació del món.

Us recordo que aquest Any Sacerdotal té com a finalitat afavorir la tensió de tot prevere envers la perfecció espiritual de la qual depèn, sobretot, l'eficàcia del seu ministeri, i ajudar per damunt de tot els sacerdots, i amb ells a tot el poble de Déu, a redescobrir i enfortir més la consciència de l'extraordinari i indispensable do de gràcia que el ministeri ordenat representa per a qui l'ha rebut, per a l'Església sencera i per al món, que sense la presència real de Crist estaria perdut. És per tant un any de gràcia per als preveres de tot el món per a aconseguir la conversió de cor, la revitalització de la seva ordenació sacerdotal. I un any per a fer-vos més conscients —a tot el poble de Déu— de la necessitat del ministeri sacerdotal, per a fer percebre cada cop més la importància del paper i de la missió del sacerdot

en l'Església (dins la comunitat cristiana) i en la societat contemporània.

Ja sé que ho feu, però us demano que estimeu molt els vostres preveres, que pregueu perquè siguem sants i us sapiguem ajudar.

I per acabar us diria: avui no pensem, davant l'amor de Jesús, tant en el que hem de fer com en el que hem de sentir davant d'aquest amor seu. El vostre bon cor us dirà què és el que heu de fer. Però durant aquests dies sants no deixem escapar el sentit de la presència del Senyor.

Que durant aquests dies sants sentiu la presència del Senyor. Que la sentiu en aquests oficis irrepetibles per la seva singularitat i pel que representen en la història de la Salvació. Celebrem al llarg de l'any molts misteris, però els essencials són els d'avui dijous, els de demà, la mort de Crist, i la vetlla pasqual i diumenge, la seva resurrecció.

Que us ajudi, que ens ajudi, el Senyor, a tots, a viure amb molta presència seva aquests dies.

HOMILIA

del Diumenge de Pasqua de Resurrecció. Catedral de Tarragona, 4 d'abril de 2010

Estimats preveres i diaques, germans i germanes en el Senyor,

«Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat» (Mc 16,6). Aquesta és la resposta de l'Àngel a les dones que busquen Jesús al sepulcre. L'evangelista ens diu també el mateix en aquesta nit santa: Jesús no és pas un personatge del passat. Jesús viu i, com a ésser vivent, camina davant nostre; ens crida a seguir-lo a ell, el vivent, i a trobar així també nosaltres el camí de la vida.

«Ha ressuscitat [...], no és aquí.» Mentre baixaven de la muntanya de la Transfiguració Jesús va parlar per primera vegada als deixebles sobre la creu i la resurrecció, i aquests es preguntaven què voldria dir això de «ressuscitar d'entre els morts». Avui nosaltres ens alegrem perquè Crist no ha quedat en el sepulcre, el seu cos no ha conegut la corrupció; pertany al món dels vius, no al dels morts; ens alegrem perquè ell és l'Alfa i al mateix temps l'Omega, com ho proclamem en el ritu de la benedicció del foc i preparació del ciri pasqual, i existeix, per tant, per a tota l'eternitat.

Com veiem la resurrecció de Crist? Com ens afecta a nosaltres passats dos mil anys? Potser la veiem, en certa manera, fora del nostre horitzó, estranya a totes les nostres experiències, i amb els deixebles continuem discutint: en què consisteix pròpiament això de «ressuscitar»? Què significa per a nosaltres, per al món i per a la història en el seu conjunt? És quelcom de rellevant per a la nostra vida de cristians? La resurrecció és alguna cosa més que el fet que un cos hagi tornat a la vida. És, usant el llenguatge

de la teoria de l'evolució, la «mutació» més gran, el salt més decisiu en absolut cap a una dimensió totalment nova que s'hagi produït mai en la llarga història de la vida i dels seus desenvolupaments: un salt d'un ordre completament nou, que ens afecta i que pertoca a tota la història.

Jesús ja no és al sepulcre. Està en una vida nova del tot. Però, com va poder ocórrer això? Quines forces han intervingut? És decisiu entendre i creure que aquest home, Jesús, no està sol, no està tancat en si mateix. Ell era un de sol amb el Déu viu, unit talment a ell que formava amb ell una sola persona: la persona de Jesucrist. Aquesta vida seva, de comunió existencial amb Déu, no se li podia llevar. Podem afirmar que es va deixar matar per amor, i així va destruir el caràcter definitiu de la mort, perquè en ell hi havia una Vida molt més forta, indestructible. La seva comunió existencial amb Déu era concretament una unió amb l'amor de Déu, i aquest amor és la veritable potència contra la mort, és més fort que la mort.

La seva mort va ser, per tant, un acte d'amor. En l'últim Sopar, Jesús va anticipar la mort i la va transformar en el do de si mateix, i això ho actualitzem en cada eucaristia. La resurrecció va ser com un esclat de llum, una explosió de l'amor que va deslligar el vincle fins llavors indissoluble entre «morir i esdevenir». Ha quedat, doncs, inaugurada una nova dimensió de l'ésser, de la vida, en la qual també ha estat integrada tota la realitat creada, a través de la qual sorgeix un món nou.

En aquest estat de les coses, resta clar que aquest esdeveniment no és un miracle qualsevol del passat, la realització del qual podria ser en el fons indiferent per a nosaltres. És un salt qualitatiu en la història cap a una nova vida futura, cap a un món nou que, partint de Crist, entra ja contínuament en aquest món nostre, el transforma i l'atreu cap a ell.

Aquest esdeveniment pot arribar efectivament fins a mi i atreure la meua vida cap a ell mitjançant la fe i el baptisme. Per això el baptisme és part essencial de la vetlla pasqual, com se subratlla també en aquesta celebració amb l'administració dels sagraments de la iniciació cristiana a alguns adults quan n'hi ha. El baptisme significa precisament que la resurrecció no és un assumpte del passat, sinó un salt qualitatiu de la història universal que arriba fins a nosaltres, prenent-nos per a atreure'ns. El baptisme és alguna cosa més que un acte de socialització eclesial, o un ritual una mica passat de moda i difícil d'entendre per a acollir les persones a l'Església. I també és més que una simple neteja, una espècie de purificació i enllustrament de l'ànima. És realment mort i resurrecció, renaixement, transformació a una nova vida. Això és especialment valuós recordar-ho ara que estem celebrant un Any Sacerdotal: tots els fidels participem en el sacerdoci de Crist i, per tant, en la seva missió sacerdotal, reial i profètica, mitjançant el sagrament del baptisme que ens configura a ell.

Aquell «visc jo, però no sóc jo, és Crist qui viu en mi» de sant Pau en la seva carta als Gàlates ens ajuda a entendre tot això. L'home nou ha canviat, existeix, però ja no és el mateix. Se'm lleva el propi jo i sóc inserit en un nou subjecte més gran.

Benvolguts germans i germanes, hem arribat a ser un en Crist! Continuem vivint enmig de les tribulacions del nostre temps, en les realitats més ordinàries i casolanes, però tenim i vivim una nova vida. Unim-nos a Crist, agafem-nos a la seva mà per a viure la plena existència cristiana del «jo, però no més jo». Si vivim d'aquesta manera transformarem el món, ja que units a l'amor de Déu participarem d'aquella força transformadora que és l'única que pot canviar els cors i el món sencer.

Una vida que, a més, no s'acaba mai, perquè Jesús viu i no mor mai. La mera indestructibilitat de l'ànima, per si sola, no podria donar sentit a una vida eterna, no podria fer-la una vida veritable. La vida ens arriba del fet de ser estimats per aquell que és la Vida; ens ve del viure amb ell i de l'estimar amb ell. I a ell el tenim tan a prop en el sagrament eucarístic!

D'aquesta manera, plens de goig, podem cantar amb l'Església, en l'Exultet: «Exultin per fi els cors dels àngels. [...] Que s'alegri també la terra.» La resurrecció és un esdeveniment còsmic que comprèn cel i terra, i associa l'un amb l'altra. I podem proclamar també amb l'Exultet: «Crist, el teu fill ressuscitat [...], brilla serè per al llinatge humà, i viu i regna gloriós pels segles dels segles»

Encara que els evangelis no ens parlen d'una aparició de Jesús ressuscitat a la seva mare, com que ella va estar de manera especialment propera a la creu del seu Fill, podem pensar que deuria tenir també una experiència privilegiada de la seva resurrecció. Una antiquíssima tradició ens diu que primer de tots Jesús es va aparèixer a Maria, ja que ella és la primera coredemptora del gènere humà. A més, tota l'esperança de la resurrecció que quedava en el món en aquelles hores del divendres i dissabte sants restava en Maria. Saludem-la durant el temps de Pasqua amb la pregària del *Regina cæli* que substitueix l'Àngelus durant aquest temps, i diguem-li: «Alegreu-vos, Reina del cel, al·leluia. Realment el Senyor ha ressuscitat, al·leluia.» I demanem-li que també nosaltres, un dia, ressuscitem amb Jesús.

Que tingueu una bona i santa Pasqua!

HOMILIA

en la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat. Monestir de Sant Benet de Montserrat, dia 27 d'abril

Estimada mare abadessa, mare priora,

Estimada comunitat,

És un goig molt gran per a mi presidir, el dia de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, aquesta eucaristia. El monestir de Sant Benet es troba en aquesta santa muntanya, en «aquests penyals coberts de romaní» on vosaltres, seguint la Regla del pare sant Benet, voleu viure la constant *conversio cordis*, la fidelitat a la pregària divina i l'acolliment dels germans, i així voleu glorificar Jesucrist, el Senyor. Vosaltres, juntament amb els monjos, també vetlleu en la seva muntanya la imatge tan estimada de la Mare de Déu de Montserrat i feu que aquesta muntanya sigui per a tots els qui hi venim amb fe un *fogar d'oració* per a tots els catalans. No sense raó la Mare de Déu de Montserrat és patrona principal de les diòcesis de Catalunya, i servidor vostre, que presideixo l'arxidiòcesi de Tarragona i sóc el metropolità de la Tarraconense, manifesto el meu amor a la Mare de Déu i li encomano l'hora present de les Esglésies que peregrinen a Catalunya. Tot ho encomano a la seva intercessió.

Estimades germanes, ja sé que ho feu, però feu-ho encara d'una manera més ardent, no deixeu de pregar mai per la intercessió de la Mare de Déu de Montserrat per les nostres diòcesis. És així, germanes, que us saludo i renovo els llaços de comunió i de bona amistat que per molts motius hi ha hagut entre el vostre monestir i l'arxidiòcesi de Tarragona.

El monestir on habiteu i al qual Déu Nostre Senyor us ha cridat és «peculiar». Viviu a la muntanya de la Mare de Déu. Viviu a la cruïlla de camins que porten fins al santuari tan estimat. Viviu a prop del camí per on passen multitud de pelegrins que puguen fins al santuari a invocar la Verge Bruna, la Moreneta. Doneu sempre gràcies a Déu per la vostra vocació i «avanceu amb cor ample pel camí dels manaments» vers la Muntanya que, com diu l'oració col·lecta, és Crist. Vosaltres podeu dir amb el salm: «La part que m'ha tocat és deliciosa i m'encisa la vostra heretat» [Sl 16 (15),6]. Vosaltres, en el camí que condueix al santuari de Maria, sou una comunitat que convida a lloar el Senyor, com ho cantem a l'invitatori d'avui: «Veniu, adorem el Senyor, a la seva muntanya santa.»

Us recordeu del prec dels primers deixebles?: «On viviu, Mestre?» I Jesús els va respondre: «Veniu i ho veureu.» Van anar a la casa on Jesús habitava i van romandre allí tot el dia, diu l'Evangelí. Nosaltres vivim a la casa de Crist, que és l'Església, i a la «casa de Crist» trobem Maria, la seva mare i també mare nostra. En la mesura que la vivència del Crist s'aprofundeix, l'amor a Maria, mare i germana nostra, esdevé més gran.

Maria ha estat i serà per a tots els deixebles de Jesucrist model del seguiment cristià. Ningú com ella no ha estimat Jesús en l'amor únic de mare. Com ella, aprenem a seguir Jesucrist, a seguir-lo amb un amor cada vegada més gran, un amor delicat i atent. Ella us ensenya a «no anteposar res a l'amor del Crist» que diu la Regla que heu professat.

I ella en tot temps ens fa de mare (*Monstra te esse matrem*). Quina immensa pau hi ha d'haver en el vostre cor quan, acabada la jornada monàstica, la *Salve Regina* és cantada. Sí, veritablement la Mare de Déu vetlla per vosaltres. Viviu a casa seva, en la seva santa muntanya.

La vocació monàstica que heu seguit és una crida a mantenir-vos fidels en la pregària, amb Maria, la mare de Jesús. Maria, en certa manera, presideix la pregària de l'Església, és la *Virgo orans*, i vosaltres, en aquesta muntanya a ella dedicada, us heu de mantenir fidels a la pregària amorosa i intercessora de Maria. Maria continua entre nosaltres i prega amb nosaltres i per nosaltres. Així ho hem vist en la primera lectura del llibre dels Fets, on hem trobat la comunitat apostòlica, amb Maria, la mare de Jesús, vetllant i pregant.

Sigueu una comunitat fraternal, pobra i orant. També una comunitat acollidora. Aquest és el testimoni que l'Església us demana i que els homes esperen de vosaltres. El monestir és sempre la casa de Déu i una escola del servei diví. Avanceu, doncs, en la vida monàstica i en la fe i en la inefable dolcesa de l'amor (RB, Pròleg, 49). Que a través vostre tots els qui vinguin a casa vostra trobin l'amor del Crist.

Vivim en temps difícils de la vida de l'Església. I aquesta molt sovint és judicada als ulls del món per una part. I no està bé judicar el tot per una part. La santedat de l'Església, per la donació de l'Esperit Sant promès, és sempre nova. Una Església que sempre es converteix i retroba, a la font de la pregària i dels sacraments, la seva santedat. Estimem l'Església en aquesta hora present. Maria, penso, ens demana ara un gran amor a l'Església, un amor ple de tendresa i de comprensió. Pregueu que no manquin als pastors de l'Església, al Papa, als bisbes, als preveres, els dons de l'Esperit, de discerniment per a interpretar els signes dels temps, i per a conduir el poble de Déu.

Aquestes paraules adquireixen encara més sentit en ocasió de l'Any Sacerdotal, un any de gràcia, de profunda reflexió sobre el ministeri sacerdotal, de pregària intensa per la santedat dels sacerdots, de redescobriments de la vivència del ministeri en la joia de servir el poble de Déu i de manifestar més i més Crist com a Bon Pastor de l'Església.

El diumenge, abans d'ahir, hi va haver, a Santa Maria del Mar, la beatificació del P. Josep Tous i Soler, caputxí exclaustat, fill d'Igualada, fundador de les caputxines de la Mare del Diví Pastor i el primer caputxí català beatificat. Uns mesos abans també vam participar en la beatificació de Mn. Josep Samsó, màrtir, rector de la parròquia de Mataró, el primer beat des del segle XIII.

En els dos casos, no els van faltar tribulacions en la seva vida. Com deia el cardenal Tarcisio Bertone en la seva homilia de beatificació: «El P. Tous,

mai no es va deixar vèncer per l'amargor o el ressentiment, ni coneixem retrets o atacs contra els que li impedien seguir la seva primera vocació de caputxí. Va ser un home d'una caritat exquisida, amb una gran capacitat per a suportar i comprendre les deficiències dels altres. Nombroses situacions en la seva vida mostren també la seva gran disponibilitat per l'acollida i el perdó. Es diu d'ell que mai no va deixar ningú ofès. Realment, va passar per la vida fent el bé, com el seu Senyor, i dispensant "pau i bé", com el seu mestre i pare en l'esperit, sant Francesc d'Assís.»

També el beat Josep Samsó, beatificat el mes de gener a Mataró, va patir el martiri. Coneixem el que deia ja Tertulià al segle III: que la sang dels màrtirs era llavor de nous cristians. I com es deia en la seva beatificació, «els sants i els beats són els millors testimonis de la fe i, alhora, són uns grans benefactors de la humanitat. Josep Samsó ofereix una aportació molt positiva i molt necessària perquè la nostra societat avanci per camins de perdó i de reconciliació.»

Avui, estimades germanes, juntament amb vosaltres, en aquest pelegrinatge a Montserrat en un dia de tanta joia, demano al Senyor, per la intercessió de la Mare de Déu, el do més gran: el do de *noves i santes* vocacions al ministeri sacerdotal, disposades com aquests nous beats, a donar la vida per al Senyor, a servir l'Església, a ensenyar a estimar. Que el Senyor concedeixi joventut al seu poble. En l'hora present aquestes vocacions només les podem rebre com un do del Senyor.

Cada any, en la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, llegim l'Evangeli de la Visitació. No en pot ser d'altre. Maria puja a la muntanya per a saludar Elisabet. Maria ens ve a visitar en aquesta muntanya santa amb Jesús amagat dins seu per a ajudar-nos en les nostres necessitats més urgents, més quotidianes. Ella porta un Jesús que viu de Maria, de la sang de la seva Mare, com nosaltres també vam viure de la sang de la nostra mare quan érem dins el seu si, al seu ventre. Déu ens necessita.

És propi de Maria visitar-nos. I l'Evangeli de la Visitació, per l'extensió de la seva maternitat a tota l'Església, és ben nostre. Això, germanes, no és un pensament piadós, és una realitat admirable. Maria es fa present en la nostra vida i en la vida de l'Església. Ella sempre ve a visitar-nos i ens porta i ens dona el Fill de les seves entranyes virginals. I, per això, la seva presència en nosaltres és tan humana i tan familiar. Amb raó nosaltres fem nostres les paraules d'Elisabet i cridem amb totes les nostres forces: «Ets beneïda entre les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes» (Lc 1,42).

Acollim, avui i sempre, estimades germanes, aquesta visitació de Maria. Ella forma part dels dons pasquals que Jesucrist ens ha donat en la seva gloriosa i vivificant resurrecció. Que tingueu una joiosa Pasqua: Que la Pentecosta sigui plena dels fruits de l'Esperit per la vostra comunitat. Tingueu

alegria de viure en aquest monestir tan estimat i glorifiqueu sempre Crist en els vostres cors. Que la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat us ompli de l'alegria més gran.

ALS QUATRE VENTS

288. PASQUA, LA GRAN FESTA

4 d'abril de 2010

«Jesús ha ressuscitat!», és costum dir-se com a salutació entre els cristians russos la nit de Pasqua, donant-se la felicitat com si acabés de succeir. ¿Però no va ocórrer fa dos mil anys, quan els deixebles van descobrir la tomba buida inútilment guardada per soldats adormits que van argumentar que el cos de Jesús havia estat robat? Vaja quin testimoniatge, el de testimonis adormits!

La resurrecció de Crist és efectivament un fet històric. Els Apòstols són abans que res testimonis de la resurrecció, i el mateix sant Pau exclama: «Si Crist no hagués ressuscitat la nostra fe seria buida» (cf. 1Co 15,14). Però per gràcia divina, quan l'Església celebra l'eucaristia fa present la Pasqua de Crist. El sacrifici que Crist va oferir una vegada per sempre en la creu roman sempre actual, i la seva memòria es perpetuarà fins a la fi dels segles.

Com el cicle de les collites, com el de les estacions de l'any, els cicles litúrgics ens porten anualment la consideració dels grans misteris de la nostra fe. La Pasqua és la revelació del misteri de l'amor. Crist, nascut a Betlem, martiritzat a Jerusalem, ressuscita com a primícia de tots nosaltres. Amb la seva redempció ens ha obert les portes de la vida eterna en Déu.

Els dies previs a la Pasqua vivim el Tridu pasqual, amb la celebració dels grans misteris de la nostra fe: institució de l'eucaristia i del sacerdoci, amb les visites silencioses als Monuments la nit del Dijous Sant i el matí del Divendres, la commemoració de la passió i mort del Senyor... i els costums de la nostra terra, els via crucis i les impressionants processons de dol; l'estrany transcórrer del Dissabte com un dia de particular vivència del gran Absent, i al final la nit santa i l'alba de la Pasqua, que a Catalunya té una prolongació festiva, com si amb aquest gran dia no en tinguéssim prou.

La Passió de Crist és una història que acaba bé. Acaba amb un esclat d'alegria que ha de durar-nos tot l'any, no per efecte de la inèrcia, sinó perquè cada diumenge és per als cristians un record viu de la Pasqua del Senyor. I cada dia és una ocasió de donar gràcies a Déu per haver plantat la seva tenda entre nosaltres.

El desig de l'apòstol Pere a la muntanya de la Transfiguració s'ha fet realitat: Crist s'ha quedat entre nosaltres a la tenda del sagrari i en la vida

ordinària de cada persona que el busca sincerament. Per als cristians cada dia és Pasqua, perquè el Senyor no deixa de passar per les nostres vides i habitar en el nostre cor quan l'estimem.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

289. UN AMOR QUE ÉS MISERICÒRDIA

11 d'abril de 2010

La nostra consideració de les diverses virtuts ens porta avui fins a la caritat, l'última en el nostre recorregut però la primera de totes en importància, com ho recorda sant Pau quan ens diu que al cel la fe i l'esperança ja no ens faran falta i tan sols quedarà la caritat. No ens sorprèn aquesta afirmació, ja que sant Joan també ens ha dit que l'essència de Déu és l'amor: *Deus caritas est.*

No ens costa saber què és la caritat, l'amor, ja que Jesús mateix ho explica quan li pregunten sobre el primer dels manaments: la caritat és la virtut teològica per la qual estimem Déu per damunt de totes les coses i el nostre proïsme com a nosaltres mateixos per amor de Déu. De la caritat Jesús en fa el manament nou, la plenitud de la Llei. És el vincle de la perfecció, com ho escriu Pau als cristians de Colosses, i el fonament de les altres virtuts, les quals anima, inspira i ordena: sense ella jo no seria res i res no em serviria, tal com llegim en el preciós himne de la caritat de la Primera carta als cristians de Corint.

Fa l'efecte que a sant Pau, a sant Joan i a tots els que han intentat explicar la caritat, els faltin les paraules. Sant Agustí va arribar a escriure allò tan conegut i que és necessari entendre bé: «Estima i fes el que vulguis.» Si estimes de debò, si la teva llibertat s'orienta cap al bé, si la recta raó governa les teves decisions, no necessites res més.

La caritat és la substància de la santificació, però és també l'essència de Déu. En aquest segon diumenge de Pasqua celebrem, des de l'any 2002, en què la va instituir Joan Pau II, la festa de la Divina Misericòrdia, que ens il·lumina sobre un aspecte essencial de l'amor diví: Déu vessa el seu amor sobre nosaltres en forma de misericòrdia, és a dir, com amor que perdona. N'hi ha prou que ens apropem amb confiança a aquesta meravella que ens ha d'admirar sempre més. Déu no vol la mort del pecador sinó que es converteixi i visqui, i ens diu que acudim a ell d'aquesta manera: Jesús en vós confio.

Joan Pau II volia —i així ho va expressar— que el missatge de la misericòrdia il·luminés el nou mil·lenni. Quina gran necessitat tenim en el nostre món d'aquesta misericòrdia! A les famílies, al treball, a la societat

sencera manca el bàlsam de l'amor que perdona i que comprèn. Tan sols apropant-nos a l'amor misericordiós de Déu Pare que Jesús ens ha guanyat a la creu podem ser nosaltres missatgers d'aquest amor entre tots els homes i dones.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

290. IMPULSOS PER A FER EL BÉ

18 d'abril de 2010

Quan ens deixem guiar per la raó i actuem buscant el bé desenvolupem uns hàbits o virtuts que ens ajuden en la nostra vida i la fan agradable als altres. Podríem dir que són fruit del nostre esforç, encara que tot, començant per la vida, prové de Déu. Però l'Església distingeix també unes empentes de la gràcia que vénen més directament de dalt, de l'Esperit Sant, i les anomena dons. El *Compendi del Catecisme de l'Església catòlica* se n'ocupa una vegada explicades les virtuts teològals.

No es distingeixen gaire de les virtuts perquè també s'assenten en nosaltres i, encara que els teòlegs en fan freqüents distincions, si en alguna cosa podem reconèixer-los és que són quelcom gratuït que se'ns lliura, com un impuls per a fer el bé del que seríem incapaços per les nostres úniques forces.

Isaïes, que va viure entre els segles VIII i VII abans de Crist, el primer dels profetes majors, esmenta sis dons en un cèlebre text messiànic (Is 11,1-3): «Un rebrot naixerà de la soca de Jessè, brotarà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor reposarà damunt d'ell: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de fortalesa, esperit de coneixement i de reverència pel Senyor.» Es refereix pròpiament al Messies, però pot aplicar-se també als fidels de Crist en virtut del principi universal de l'economia de la gràcia que enuncia sant Pau quan diu: «Perquè ell, que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill» (Rm 8,29).

Si ens hi fixem bé, el profeta anuncia sis dons que adornaran Jesús: saviesa, intel·ligència, consell, fortalesa, ciència i temor de Déu. En faltaria un en la llista que acostuma a citar l'Església quan parla dels set dons de l'Esperit Sant: el de la pietat. Sant Pau, referint-se a aquest do, escriu als Romans: «Tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu són fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que us faci tornar a caure en el temor, sinó l'Esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: *Abba*, Pare! Així l'Esperit mateix s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu» (Rm 8,14-16).

Hem de tenir devoció a l'Esperit Sant. Ho necessitem tant! Al llarg del dia hem d'adoptar contínues decisions i moltes requereixen saviesa, intel·

ligència, ciència, fins i tot fortalesa, perquè veiem què hem de fer però no en tenim ganes. Amb freqüència potser se'ns demana consell, i què millor que demanar llavors a Déu que parli per la nostra boca?

El do de pietat, que ens permet dir-li Pare, és tot un descobriment. Jesús ens revela l'amor de Déu. Aquest do és el resum de tots: la ciència de l'amor, la fortalesa del que estima, el consell de qui estima l'altre, tot està impregnat d'aquesta caritat que ha de ser el distintiu dels deixebles de Crist. Que l'Esperit Sant ens ajudi a mantenir-lo i acréixer-lo.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

291. EL TESTIMONIATGE SUSCITA VOCACIONS

25 d'abril de 2010

El quart diumenge de Pasqua es coneix amb el nom de diumenge del Bon Pastor, donat que llegim a l'evangeli de la missa el relat de sant Joan que recull les paraules de Jesús sobre la seva funció de pastor de tots els homes. Des de fa quaranta-set anys l'Església celebra aquest dia una jornada mundial de pregària per les vocacions. També aquest dia celebrem la jornada de les vocacions nadiues, un aspecte més de la vocació missionera de l'Església. Pregària, doncs, per les vocacions i, aquest any molt especialment, per les vocacions sacerdotals, tant de casa nostra com d'arreu del món.

Sou testimoni de la meva constant petició per aquesta greu necessitat de la nostra Església, que depèn en primer lloc de l'acció gratuïta de Déu, però, com ho confirma l'experiència pastoral, està afavorida també per la qualitat i la riquesa del testimoni personal dels qui ja han respost a la crida del Senyor. Precisament aquest és el nucli del missatge que el Sant Pare ens adreça per a aquesta jornada de pregària. El testimoni del sant Rector d'Ars, que motiva la convocatòria de l'Any Sacerdotal que estem vivint, n'és un clar exponent: amb la seva santedat no sols va convertir el seu poble sinó que va apropar milers d'ànimes a Déu.

En el seu missatge el Papa destaca tres actituds que calen perquè el testimoni dels sacerdots sigui llevat de noves vocacions. Estic convençut que aquestes actituds també suscitaran vocacions si són viscudes per tots els fidels, i no sols pels preveres.

La primera és l'amistat amb Jesús. Si tots procurem ser homes i dones de Déu no deixarem de cultivar una profunda amistat amb ell, especialment amb la pregària, que és el primer testimoni que suscita vocacions. Com l'apòstol Andreu, que va portar Pere fins Jesús, ens cal primer haver-lo vist i conegut personalment.

La segona actitud, essencial en la vida dels sacerdots però no exclusiva d'ells, és el do total d'un mateix a Déu. El concili Vaticà II ens diu que aquesta és la vocació de tot home i dona: fer un do sincer de si mateix. Estimar, doncs, és la clau de l'existència humana. Si procurem tots viure així —estimant, servint— molts joves descobriran la bellesa d'aquest lliurament com un ideal pel qual val la pena donar la vida sencera.

I la tercera actitud és la comunió, misteri que defineix la vida mateixa de l'Església. Amb ella se superen les divisions, es reparen les fractures, se suavitzen els contrastos i incomprendions, es perdonen les ofenses. Potser ens manquen les vocacions perquè en el si de les nostres comunitats encara no vivim de ple aquest autèntica comunió.

Preguem cada dia per la intenció que ens convoca en aquesta jornada de pregària, demanant a Maria, Mare de l'Església, que promogui i custodii els gèrmens de vocació que hi hagi en els cors dels joves als quals Déu crida a seguir-lo de més a prop. I jo els asseguro que seran molt feliços si responen afirmativament a la voluntat de Déu.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ACTIVITATS DEL SR. ARQUEBISBE

del mes d'abril de 2010

Dijous 1

A la Catedral, celebra l'eucaristia de la Cena del Senyor.

Divendres 2

A la Catedral, fa el sermó anomenat popularment de la Bufetada, i després participa en el via crucis pels carrers de Tarragona.

A Valls, participa en el via crucis que transcorre pels carrers de la ciutat des de l'església parroquial de la Mare de Déu del Lledó fins a l'església arxiprestal de Sant Joan Baptista.

A la Catedral, presideix l'acció litúrgica de la Passió i Mort del Senyor.

A Reus, participa en la processó de tornada del Sant Crist de la Sang i en l'acte de les tres gràcies.

A Tarragona, participa en la processó del sant enterrament.

Dissabte 3

A la Catedral, presideix les vespres celebrades pel Capítol.

A la Catedral, participa en el rés de la Corona de Dolors que organitza la Confraria de la Mare de Déu de la Soledat, i posteriorment participa en la processó de retorn de la Mare de Déu a la seva capella.

A la Catedral, presideix la solemne vetlla pasqual.

Diumenge 4

A la Catedral, presideix la missa pontifical de Pasqua

Dimarts 6

A la capella del palau arquebisbal, presideix l'eucaristia amb el ritu d'admissió d'un convers de l'Església evangèlica a l'Església catòlica. També li administra el sagrament de la confirmació i la primera comunió.

Rep visites.

Dimecres 7

Rep visites.

Dijous 8

Rep visites.

A la capella del Centre Sociosanitari Santa Tecla Llevant, celebra l'eucaristia commemorativa del cinquè aniversari de la inauguració del centre.

Al Col·legi Sant Domènec de Guzman de Tarragona, participa en l'acte de presentació i fa la benedicció del quadre de sant Domènec de Guzman, commemoratiu de la trobada bianual de centres educatius dominics que se celebra enguany a Tarragona.

Al saló de plens de l'Ajuntament de Tarragona, participa en l'acte d'homenatge a Mons. Valentí Miserachs, durant el qual se li fa el lliurament del diploma de mèrit de serveis distingits a la ciutat de mans del Sr. Alcalde, Josep-Fèlix Ballesteros.

Divendres 9

Rep visites.

A Sarral, comença la visita pastoral a la Parròquia de Santa Maria: visita l'escola i s'entrevista amb els mestres, manté trobades amb els infants de catequesi i amb els joves de confirmació i és convidat a sopar pel Consell Parroquial i les catequistes.

Dissabte 10

A la Catedral de la Seu d'Urgell, concelebra la solemne eucaristia presidida pel nunci de Sa Santedat a Espanya i Andorra, durant la qual es fa el lliurament del títol d'arquebisbe *ad personam* al bisbe de la Seu d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives.

A l'església parroquial de Santa Maria de Sarral, celebra l'eucaristia estacional de la visita pastoral i administra el sagrament de la confirmació a un grup de joves.

Diumenge 11

A la Catedral, celebra l'eucaristia del II Diumenge de Pasqua, festa de la Divina Misericòrdia.

A l'església arxiprestal de Sant Joan Baptista de Valls, presideix la solemne eucaristia commemorativa dels 100 anys de l'arribada de les carmelites missioneres teresianes a la ciutat i és convidat al dinar de germanor.

Al santuari del Sant Dubte d'Ivorra (La Segarra), convidat pel bisbe de Solsona, concelebra la solemne eucaristia d'inauguració de l'Any Jubilar amb motiu del mil·lenari del Sant Dubte.

Dilluns 12

A la casa diocesana d'exercicis de la Selva del Camp, presideix la jornada mensual de formació permanent de preveres i diaques.

Al santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus, participa en l'acte d'oferiment a la Mare de Déu, per part de l'equip d'hoquei patins del Tecnol Reus, de la copa intercontinental que van guanyar el proppassat 21 de març.

Rep visites, entre d'altres la nova junta de l'associació del Pas de la Presa de Jesús de la Confraria de Pescadors.

Dimarts 13

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 184 del Consell Episcopal.

A la capella del Santíssim de la Catedral, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Al palau arquebisbal, presideix el grup que desenvolupa un projecte cultural de l'arquebisbat per al diàleg amb la societat i la fe.

Dimecres 14

Rep visites.

A la casa mare de les carmelites missioneres teresianes de Tarragona, juntament amb diverses personalitats, participa en la reunió de la comissió que s'encarrega de la preparació del 150è aniversari de la fundació de la Congregació i els 200 anys de la mort del P. Palau, fundador.

Dijous 15

A la Casa Sant Josep, presideix la reunió ordinària del patronat de la Fundació.

A l'auditori de Caixa Tarragona, presideix l'acte de presentació del llibre sobre els 50 anys de Mans Unides.

Divendres 16

Rep visites.

A la casa de l'arquebisbat, presideix la reunió ordinària del patronat de la Fundació Sant Fructuós.

A l'església parroquial de Sant Pau de Tarragona, celebra l'eucaristia i administra el sagrament de la confirmació a un nodrit grup de joves i adults.

Dissabte 17

A la basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona, rep la investidura com a capellà Gran Creu de Justícia del Sagrat i Militar Orde Constantinià de Sant Jordi.

Diumenge 18

Continua la visita pastoral a l'agrupació de parròquies de Sarral: visita les parròquies de Sant Llorenç de Montbrió de la Marca, de Santa Maria de Barberà de la Conca i de Sant Salvador de Rocafort de Queralt. Finalment, visita els malalts.

A la plaça de l'ajuntament d'Albinyana, amb motiu del mil·lenari de la primera referència escrita a la població, presideix la solemne eucaristia de clausura del XXV aplec arxiprestal del Baix Penedès.

De dilluns 19 a dijous 22

A Madrid, participa en la reunió plenària de la Conferència Episcopal Espanyola.

Divendres 23

A Barcelona, al palau de Pedralbes, participa en els actes institucionals organitzats per la Generalitat de Catalunya amb motiu de la Diada de Sant Jordi.

Dissabte 24

A Sant Julià de Lòria (Andorra), participa en la IV Jornada de professors de religió de Catalunya organitzada pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Conferència Episcopal Tarraconense.

A l'Hotel Imperial Tàrraco, participa en el sopar solidari organitzat pel Rotary Club de Tarragona en favor del projecte dels PP. Rogacionistes a Mindanau (Filipines) i del projecte d'arranjament de la biblioteca del Seminari.

Diumenge 25

A la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona, concelebra la solemne eucaristia de beatificació del P. Josep Tous, presidida pel secretari d'Estat

del Vaticà, cardenal Tarcisio Bertone, i amb tots els bisbes participa en el posterior dinar de festa.

A la basílica del monestir de Santa Maria de Montserrat, assisteix al concert inaugural de l'orgue de Montserrat, acte presidit també pel cardenal Tarcisio Bertone.

Dilluns 26

Rep visites.

Al monestir de Santa Maria de Montserrat, presideix les vespres solemnes, comparteix el sopar amb la comunitat benedictina i concelebra l'eucaristia de la vetlla de la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, presidida pel cardenal secretari d'Estat del Vaticà, Tarcisio Bertone.

Dimarts 27

Al monestir de Montserrat, participa amb la comunitat benedictina en el rès de laudes de la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat.

A l'estudi mòbil de Ràdio Estel, participa en una taula rodona per a l'espai El primer cafè d'aquesta emissora.

Al monestir femení de Sant Benet de Montserrat, presideix l'eucaristia de la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat i és convidat a dinar per la comunitat de monges.

A la capella del Santíssim de la Catedral, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

De tornada a palau, rep visites.

De dimecres 28 i dijous 29

A la casa d'espiritualitat del santuari de la Mare de Déu de Loreto dels pares rogacionistes, presideix la reunió n. 194 de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Divendres 30

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Pere de Cambrils, celebra l'eucaristia i administra el sagrament de la confirmació a un grup de joves.

Reflexió d'aquest curs: El prevere i el seu ministeri

PAUTA

de reflexió personal per a preveres

ABRIL 2010

A partir de la Jornada de reflexió de dilluns passat, 12 d'abril de 2010, en què D. Saturnino Gamarra ens va oferir la seva exposició entorn dels temes:

El sagrament de la reconciliació ens fa servidors de la misericòrdia de Déu. L'acolliment de les persones. Ser humà en tot i per tothom. Opció pels pobres, l'austeritat de vida.

PAUTA DE REFLEXIÓ:

- Necessiteu i demaneu el sagrament de la reconciliació?
- Vosaltres, que en sou ministres, ¿com exerciu aquest servei que dona el perdó i la pau de Déu?
- Us veuen com a homes pacífics i pacificadors, dignes de confiança, plens de paciència i de respecte i comprensió per totes les persones?
- Viviu austerament i se us nota en l'estil de vida, en les despeses...?

PAUTA

de reflexió personal sobre els preveres dirigida als consells pastorals diocesà, arxiprestals i parroquials

EL PREVERE, EDUCADOR DE LA FE

Us oferim la tercera pauta de reflexió per tal de poder ajudar els preveres en el discerniment que fan aquest curs sobre el seu ministeri.

1. Els preveres, exercint el ministeri de Crist, cap i pastor, han de ser educadors en la fe dels fidels encomanats (cf. PO 6). Com valoren aquest deure que tenen i el seu exercici?
2. Aquesta responsabilitat de ser educadors de la fe dels seus germans té diverses aplicacions. Valora-les:
 - La formació i acompanyament dels catequistes i d'altres laics i laiques que acullen persones i ajuden a preparar la recepció de sagraments,

- La catequesi d'infants, de joves i d'adults, les diverses activitats de formació cristiana,
 - L'acolliment i acompanyament de joves en la descoberta de la seva vocació cristiana,
 - La preparació de la recepció fructuosa de tots els sagraments, sobretot els de la iniciació cristiana,
 - La preparació de les parelles per al sagrament del matrimoni,
 - L'atenció a ancians i malalts.
3. Els preveres cuiden amb sensibilitat i esforç d'orientació les diverses formes de religiositat popular que avui es donen?

Tercer trimestre de curs

Secretaria General i Cancelleria

NOMENAMENT

del mes d'abril de 2010

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat, amb data de 13 d'abril de 2010, el nomenament de Mn. Josep M. Font Solé com a consiliari diocesà del moviment Vida Creixent, per a un termini de 3 anys.

CONVOCATÒRIA

a la 18a reunió del Consell del Presbiteri

Déu vos guard,

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, convoca el Consell del Presbiteri per al proper **dia 6 de maig, dijous, a 2/4 d'11 del matí, a la sala gran del palau arquebisbal.**

ORDRE DEL DIA

- 10.30 Pregària de l'hora canònica.
- 10.45 Salutació del Sr. Arquebisbe.
Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta de la reunió anterior.
- 11.00 Ponència:
Proposta d'objectius i accions per a preparar el Pla pastoral diocesà del proper trienni.
- 11.30 Treball en grups.

- 12.30 Descans.
- 13.00 Posada en comú del treball en grups.
- 13.30 Precs i preguntes. Informacions.
- 14.00 Acabament de la reunió.

Moderador: Mn. Francisco Giménez Porcuna.

A continuació, dinar a la Residència Sacerdotal.

Lluís Simón Pascual, pvre.

Secretari

Tarragona, 16 d'abril de 2010

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 184 del Consell Episcopal

- Situació actual al santuari de la Mare de Déu del Tallat de Rocallaura.
- Valoració de la jornada presbiteral del Dilluns Sant i de la missa crismal.
- Valoració de la jornada de formació permanent del dia 12 d'abril.
- Dificultat per a poder atendre totes les parròquies durant la Setmana Santa.
- Temes relacionats amb la praxi de la tramitació i celebració del matrimoni a la nostra arxidiòcesi.
- Preparació de la propera reunió del Consell del Presbiteri, en què es tractarà del proper Pla pastoral diocesà.
- Les notícies aparegudes durant les últimes setmanes a la premsa relatives a la pederàstia dins entorns religiosos.
- Altres temes relatius al govern ordinari de l'arxidiòcesi.

Nomenament:

- El Sr. Arquebisbe nomena Mn. Josep M. Font Solé consiliari diocesà de Vida Creixent per a un termini de tres anys.

Tarragona, 13 d'abril de 2010

Secretariat diocesà de vocacions

CARTA

relativa a la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i a la vetlla d'arribada de la creu de la Jornada Mundial de la Joventut

Benvolguts,

El quart diumenge de Pasqua, conegut com Diumenge del Bon Pastor, se celebra la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions.

Aquest any, des del Secretariat diocesà de vocacions, hem volgut relacionar aquesta Jornada de pregària vocacional amb l'esdeveniment de l'arribada de la creu de la Jornada Mundial de la Joventut a l'Arquebisbat de Tarragona. Per aquest motiu, i conjuntament amb la Delegació diocesana de pastoral de joventut, hem organitzat una vetlla de pregària diocesana d'arribada de la creu, vetlla amb un significat to vocacional.

Aquesta vetlla serà el proper dissabte 15 de maig, a les 10 de la nit, a la Catedral de Tarragona.

Us animem a participar-hi, a vosaltres i a les vostres comunitats, especialment els joves.

Resto a la vostra disposició per a qualsevol qüestió.

En breu rebreu la informació de la trobada d'escolans que, com vam indicar a l'inici del curs, serà el dia 25 de juny.

Fraternalment,

Simó Gras Solé, pvre.
Director del Secretariat

Tarragona, abril de 2010

MEMÒRIA

de les activitats de l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona de l'any 2009

Objectius i projectes

L'any 2009 l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (AHAT) va ser pioner dins els arxius eclesiàstics, tant catalans com espanyols, a posar a l'abast dels seus investigadors, a través del seu web, els llibres sacramentals digitalitzats de les parròquies de Sant Joan Baptista i Santa Maria de la Catedral de Tarragona, Santa Maria la Major i Sant Miquel Arcàngel de Montblanc, Sant Salvador de Prenafeta, Sant Joan Evangelista de Lilla, Sant Salvador de Rojals i Sant Jaume Apòstol de la Guàrdia dels Prats, Santa Maria de Solivella, Sant Salvador de Rocafort de Queralt i la Transfiguració

del Senyor de Vimbodí, així com la totalitat del fons parroquial de Sant Joan Baptista de la Pobla de Mafumet. En total 219 unitats documentals que suposava un volum de 91.981 imatges digitals.

El projecte de digitalització dels fons documentals de l'AHAT va despertar l'interès de diversos mitjans de comunicació. El Telenotícies comarques de TV3 va emetre un reportatge; Tarragona Ràdio, dins el programa El Matí de Tarragona Ràdio, va entrevistar el director i el tècnic de l'AHAT, i el *Diari de Tarragona* i *La Vanguardia*, en el suplement dedicat a les comarques de Tarragona, van fer conèixer als seus lectors la notícia.

Seguint amb la política de concentració de fons documentals dels darrers anys, el 2009 es van depositar 28 fons parroquials, dels quals 4 eren nous. A banda, van ingressar 9 fons personals, tant de mossens com de laics. Des de diferents delegacions de la Cúria també es van fer transferències de documentació; Càritas, Delegació diocesana de pastoral de joventut i l'oficina del pelegrí de l'Any Jubilar de Sant Fructuós. Així mateix, també es va depositar la part del fons documental que restava de l'Escola Universitària de Treball Social de Tarragona a l'edifici del Seminari Pontifici. En total es van depositar 89,28 ml de documentació.

El treball intern de l'arxiu, com en els anys anteriors, es va fonamentar a organitzar, classificar, descriure i catalogar els fons documentals amb el programa informàtic *gArxiu*, adaptat a la Norma de Descripció Arxivística de Catalunya (NODAC). De tots els fons documentals dipositats durant l'any 2009 a l'AHAT es van realitzar els inventaris sumaris que van permetre formalitzar l'acta de lliurament i alhora la seva localització. D'altra banda, es van catalogar 1.264 unitats documentals de setze pontificats del fons Arquebisbes, 383 documents dels fons Vicariat i Oficialat Eclesiàstic, 46 del fons de Secretaria de Cambra i Govern, i 843 unitats documentals de la sèrie de registres sacramentals dels fons parroquials. Igualment es va seguir amb la indexació dels testaments dipositats a l'AHAT i la descripció sumària dels expedients matrimonials. Així mateix, es va iniciar la catalogació i el buidatge de les dispenses matrimonials i dels capítols matrimonials.

Després d'un llarg i acurat treball de neteja, consolidació i planxat dels pergamins del «Còdex A i B», la restauradora Maria Mauri Aragonès va lliurar-lo completament restaurat i protegit amb una caixa de conservació a mida. Per altra banda, el taller de restauració de l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) va aplanar noranta-un pergamins del fons de la Família Foxà referents a la baronia d'Eramprunyà, que posteriorment van ser digitalitzats.

En l'àmbit de la col·laboració amb les institucions, cal destacar els convenis de col·laboració signats amb els ajuntaments d'Alcover, de Constantí, de Perafort, de Torredembarra, de Vilallonga del Camp i de Vila-seca per

tal de digitalitzar els seus fons parroquials. Així mateix, cal remarcar la col·laboració econòmica del Centre d'Estudis de la Conca de Barberà (CECB), que a través del programa Tu Ajudes de Caixa Tarragona va aportar 1.742,24 EUR per a digitalitzar els llibres sacramentals de les parròquies de Rocafort de Queralt, Solivella i Vimbodí. A banda, com l'any anterior, la Diputació de Tarragona va atorgar una subvenció de 6.000 EUR per tal de digitalitzar els registres sacramentals de vint-i-dues parròquies de l'Arquebisbat de Tarragona, projecte valorat en 12.000 EUR. La Diputació de Lleida també va subvencionar amb 5.000 EUR la digitalització dels fons parroquials de Belianes i Ciutadilla, parròquies de l'arxiprestat de l'Urgell i de les Garrigues.

Durant el mes de febrer de l'any 2009 l'AHAT, amb la col·laboració de la Universitat Rovira i Virgili (URV) va organitzar el Congrés Església i Guerra Civil (1936-1939), on es va tractar el paper de l'Església durant aquest període recent de la història espanyola. L'objectiu era crear un punt de trobada on tots els corrents historiogràfics poguessin donar el seu punt de vista sobre aquesta qüestió. El Congrés es va emmarcar dins els actes organitzats per a commemorar els 70 anys de l'acabament de la guerra civil, així com la conferència de Mn. Manuel Maria Fuentes i Gasó, director de l'AHAT, sobre la figura del Dr. Salvador Rial i Lloberas, vicari general de Tarragona durant aquest període històric.

Com els anys anteriors, l'AHAT també va organitzar un curs de 15 hores lectives reconegut amb 1,5 crèdits de lliure elecció per als estudiants de la URV per a fer conèixer la tipologia documental dels fons parroquials i les seves possibilitats d'investigació.

Finalment, cal destacar la renovació del web de l'AHAT produïda durant l'any 2009, que va significar, a banda, d'un canvi de disseny d'aquesta, i de la ja comentada possibilitat d'accedir als documents digitals, l'aparició de tres noves seccions; *Activitats*, on s'hi troba l'historial de cursos, conferències i jornades organitzades per l'AHAT des de l'any 2006 amb els materials gràfics de difusió, i en el cas del Congrés Església i Guerra Civil, els àudios de totes les conferències, la secció *Recull de premsa i mitjans*, en la qual hi ha la recopilació dels reportatges, entrevistes i articles referents a l'AHAT que han aparegut als mitjans de comunicació, i a *Institucions patrocinadores* es dona a conèixer quines són les institucions públiques i privades que col·laboren amb l'AHAT per a conservar i difondre el seu patrimoni documental. A banda, el nou web ofereix la possibilitat als usuaris registrats de participar en la indexació dels llibres sacramentals digitalitzats des de casa seva.

Personal

Manuel Maria Fuentes i Gasó, pvre., director de l'AHAT

Joan Maria Quijada Bosch, tècnic de l'AHAT

Jordi Altés Martí, enginyer informàtic

Teresa Salort Volart, administrativa

Lorena Álvarez Griñó, estudiant d'història de la URV en pràctiques durant el curs acadèmic 2008-2009

Neus Sánchez Pié, estudiant d'història de la URV en pràctiques durant el curs acadèmic 2009-2010

Gna. Dolors Aguiló Rovira, voluntària

Joan Queralt i Vidal, voluntari

Jordi Blanch i Vidal, voluntari †

Joan Cañas i Folch, voluntari

Jordi Cortat i Salom, voluntari

Formació del personal

- Els dies 26 de febrer, 5, 12, 19 i 26 de març i 2 d'abril, assistència a un curs de «Mesures de preservació i conservació de material d'arxiu», organitzat per l'Escola d'Art i Disseny de Tortosa.
- El dia 6 de maig, visita de treball a l'Arxiu i a la Biblioteca episcopal de Vic.
- El dia 7 de juliol, assistència a la reunió anual d'Arxivers Eclesiàstics de Catalunya.
- El dia 23 de juliol, visita de treball a l'arxiu de la Catedral de Barcelona.
- Els dies 24, 25 i 26 de novembre, assistència al «Curso de prevención de incendios en archivos, bibliotecas y museos», organitzat pel grup de ciutats Patrimoni de la Humanitat a Toledo.

Infraestructura

- Arranjament de la caldera de la calefacció i dels radiadors.
- Arranjament del vestíbul del davant dels despatxos per a reconvertir-lo en una sala de reunions.

Moviment i tractament de fons

NOUS FONDS DIPOSITATS

Parroquials

Bellvei. Parròquia de Santa Maria (1714-1989), 1,68 ml.

Roda de Barà. Parròquia de Sant Bartomeu (1870-1996), 0,24 ml.

Sant Jaume dels Domenys. Parròquia de Sant Jaume Apòstol (1500-1962), 0,72 ml.

Santa Oliva. Parròquia de Santa Maria (1500-182), 1,80 ml.

Personals

Dr. Josep Rovira i Virgili (1940-1961), 0,12 ml.

Mn. Abdon Socias, fotografies (segle XX), 0,12 ml.

Mn. Josep Paniello Chárlez (1926-2004), 0,48 ml.

Mn. Rafael Culleré Serret, fotografies (segle XX), 0,24 ml.

Mn. Josep Maria Musté, fotografies (segle XX), 0,48 ml.

Tomàs Vaillo i Carmen Brunet (segle XX), 0,84 ml.

Maria Dolors Palls Duch (segle XX), 0,24 ml.

Teresa i Montserrat Gatell Perulles, fotografies (segle XX), 0,24 ml.

INGRESSOS DE DOCUMENTACIÓ DE FONTS EXISTENTS

Parroquials

Albi, L'. Parròquia de Santa Maria (1648-2002), 4,08 ml.

Banyeres del Penedès. Parròquia de Santa Eulàlia (1487-1980), 4,44 ml.

Belianes. Parròquia de Sant Jaume Apòstol (1695-1980), 1,80 ml.

Belltall. Parròquia de Sant Pere Apòstol (1602-1970), 0,36 ml.

Catllar, El. Parròquia de Sant Joan Baptista (1893-1968), 0,24 ml.

Cervià de les Garrigues. Parròquia de Sant Miquel Arcàngel (1799-2002), 2,40 ml.

Montferri. Parròquia de Sant Bartomeu (1859-1977), 0,24 ml.

Ollers. Església de Sant Salvador (1748-2007), 0,12 ml.

Pira. Parròquia de Sant Salvador (1785-1966), 0,12 ml.

Pobla de Cérvoles, La. Parròquia de Santa Maria (1939-2002), 0,48 ml.

Renau. Parròquia de Santa Llúcia (1710-2003), 0,48 ml.

Riudoms. Parròquia de Sant Jaume Apòstol (1939-1999), 0,24 ml.

Rocallaura. Parròquia de Sant Llorenç Màrtir (1820-1968), 0,48 ml.

Rodonyà. Parròquia de Sant Joan Baptista (1848-1988), 0,60 ml.
Sant Jaume dels Domenys. Parròquia de Sant Jaume Apòstol (1500-1961), 0,96 ml.
Tarragona. Parròquia de Santa Maria de la Catedral (1831-1946), 0,36 ml.
Vallclara. Parròquia de Sant Joan Baptista (1672-2002), 0,60 ml.
Vilabella. Parròquia de Sant Pere Apòstol (1893-1975), 0,12 ml.
Vilallonga del Camp. Parròquia de Sant Martí Bisbe (1734-1982), 0,60 ml.
Vilaplana. Parròquia de la Nativitat de la Mare de Déu (1859-2005), 0,36 ml.
Vila-rodona. Parròquia de Santa Maria (1686-2000), 1,56 ml.
Vila-seca. Parròquia de Sant Esteve (1566-1992), 2,76 ml.
Vilosell, El. Parròquia de Santa Maria (1695-2008), 0,72 ml.
Vimbodí. Parròquia de la Transfiguració del Senyor (1851-1980), 0,60 ml.

Personals

Mn. Jaume Ciurana Sans (1990-2006), 3 ml.

Delegacions de l'Arquebisbat

Càritas (1960-1998), 13,80 ml.
Pastoral de joventut (1980-2009), 14,64 ml.
Oficina del Pelegrí. Any jubilar de Sant Fructuós (2008-2009), 0,36 ml.

Arxiu de la Cúria

Concili Provincial Tarraconense (1995), 0,96 ml.

Institucions

Escola Universitària de Treball Social de Tarragona (1985-2002), 24,60 ml.

Usuaris, consulta i préstecs

Al llarg de l'any 2009 el personal de l'AHAT va atendre 1.205 visites de 220 usuaris diferents a la sala de consulta, 180 dels quals era el primer cop que venien a l'AHAT. Es van servir 3.841 unitats documentals; 3.235 era documentació dels fons parroquials, 83 dels fons dels Arquebisbes, 56 dels fons del Vicariat i Oficialat Eclesiàstic, 431 del fons de Secretaria de Cambra i Govern, 2 del fons d'Associacions i Confraries, 5 del fons de Religiosos i 7

del fons de Fragments litúrgics. Respecte als estudis realitzats amb aquesta documentació, cal remarcar el predomini de la recerca genealògica, amb 2.171 unitats documentals utilitzades per a aquest fi, davant els 1.632 per a l'elaboració d'estudis demogràfics, toponímics, onomàstics, paleogràfics o d'altres àmbits de recerca, i, finalment, minoritàriament per a la realització de tesis doctorals, amb 19 documents sol·licitats.

Des del 12 de gener de 2009 la documentació digitalitzada durant l'any anterior va ser retirada de la consulta directa dels investigadors. Els investigadors que van utilitzar els ordinadors de la sala de consulta de l'AHAT per a accedir a la documentació digitalitzada via Intranet van ser 69 persones diferents, les quals van visualitzar 1.608 imatges de documents digitals.

El web de l'AHAT va rebre 13.171 visites de 4.753 usuaris diferents, amb un total de 324.623 pàgines vistes. A banda, es van registrar 536 usuaris a l'Arxiu en línia per a poder accedir als documents digitalitzats via Internet.

L'AHAT ha rebut 179 consultes externes, via correu electrònic, fax o correu ordinari. D'aquestes, 63 eren de recerca genealògica, 50 per a tràmits de nacionalització, 49 de recerca històrica i 17 per a diferents tràmits administratius.

Per altra banda, l'AHAT va cedir el volum del Concili Provincial Tarraconense de l'any 1591 per a ser exposat al Palau Robert de Barcelona en el marc de l'exposició «Religió, llengua i cultura a Catalunya», des del 21 d'octubre de 2009 fins al 31 de gener de 2010.

Instrumentos de treball elaborats amb el programa gArxiu adaptat a la normativa de descripció arxivística de Catalunya (NODAC)

DESCRIPCIÓ I INFORMATITZACIÓ DEL FONS ARQUEBISBES, EN PROCÉS

Fons arquebisbe fra Josep Llinàs i Aznar (1702-1703), 1 unitat documental.

Fons arquebisbe Manuel de Samaniego y Jaca (1728), 1 unitat documental.

Fons arquebisbe Pere de Copons i de Copons (1734-1736), 3 unitats documentals.

Fons arquebisbe Jaume de Cortada i Bru (1762), 1 unitat documental.

Fons arquebisbe Juan Lario y Lanzis (1766-1777), 18 unitats documentals.

Fons arquebisbe Francesc Armañà i Font (1785-1801), 11 unitats documentals.

- Fons arquebisbe Romualdo Mon y Velarde (1804-1815), 35 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Antonio Bergosa y Jordán (1818-1819), 4 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Joan Creus i Martí (1824-1825), 4 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Antonio Fernando Echanove y Zaldivar (1826-1853), 47 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Josep Domènec Costa i Borràs (1858-1863), 18 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Francesc Fleix i Solanes (1865-1869), 21 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Constantí Bonet i Zanuy (1876-1878), 8 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Benet Vilamitjana i Vila (1880-1888), 50 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Tomàs Costa i Fornaguera (1890-1911), 223 unitats documentals.
- Fons arquebisbe Francesc d'Assís Vidal i Barraquer (1931-1936), 819 unitats documentals.

DESCRIPCIÓ I INFORMATITZACIÓ DEL FONS

VICARIAT I OFICIALAT ECLESIASTIC, EN PROCÉS

- Sèrie Vicari General (1766-1805), 35 unitats documentals.
- Sèrie Vicari Capitular (1728-1889), 21 unitats documentals.
- Sèrie Dispenses matrimonials (1685-1817), 327 unitats documentals.

DESCRIPCIÓ I INFORMATITZACIÓ DEL FONS

SECRETARIA DE CAMBRA I GOVERN, EN PROCÉS

- Sèrie Secretaria de Cambra (1865-1911), 46 unitats documentals.

DESCRIPCIÓ I INFORMATITZACIÓ DE FONS PARROQUIALS

- Fons de l'església de la Santa Creu de Bellavista (1840-1850), 0,12 ml. 5 unitats documentals.
- Fons parroquial de Santa Magdalena de Bonastre (1508-1906), 0,48 ml. 20 unitats documentals.
- Fons parroquial de Sant Pere Apòstol de Perafort (1739-1978), 0,60 ml. 50 unitats documentals.

- Fons parroquial de Sant Joan Baptista de la Pobla de Mafumet (1675-1820), 0,12 ml. 8 unitats documentals.
- Fons parroquial de Sant Sebastià Màrtir de Puigdelfí (1766-1979), 0,12 ml. 19 unitats documentals.

DESCRIPCIÓ I INFORMATITZACIÓ DE LA SÈRIE REGISTRES SACRAMENTALS

- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de l'Albi (1852-1979), 8 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial Sant Miquel Arcàngel de l'Albiol (1622-1957), 10 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de l'Assumpció d'Alcover (1571-1955), 36 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Bartomeu d'Alió (1524-1814), 8 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Bartomeu de l'Argentera (1567-1861), 9 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Jaume Apòstol de Belianes (1513-1951), 109 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Llúcia de Bellmunt del Priorat (1810-1929), 10 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria Assumpta de Capafonts (1561-1853), 5 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Miquel Arcàngel de Cervià de les Garrigues (1799-1936), 12 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Feliu Màrtir de Constantí (1554-1920), 34 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons de l'església de Sant Jaume Apòstol d'Esblada (1879-1974), 3 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de Falset (1665-1917), 37 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Andreu de Farena (1839-1974), 9 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Jaume Apòstol de Figuerola del Camp (1566-1936), 25 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Miquel Arcàngel de Forès (1570-1735), 4 unitats documentals.

- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria Magdalena de la Masó (1808-1939), 9 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Pere ad Vincula de Mont-ral (1606-2005), 16 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Salvador de la Mussara (1773-1953), 8 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Salvador dels Pallaresos (1768-1980), 13 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de l'Assumpció del Pla de Santa Maria (1579-1891), 39 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de les Pobles (1899-1929), 2 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de Pontils (1575-1767), 3 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de Querol (1574-1929), 8 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Llúcia de Renau (1577-2007), 18 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Nicolau de la Riba (1767-1976), 17 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Salvador de Rocafort de Queralt (1569-1955), 31 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Bartomeu de Roda de Barà (1851-1996), 5 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Andreu Apòstol de la Selva del Camp (1702-1936), 41 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de Siurana (1556-1934), 7 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de Solivella (1682-1929), 23 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de Tamarit (1517-1810), 5 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Pere Apòstol de Torredembarra (1567-1949), 60 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Joan Baptista de Vallclara (1766-1999), 15 unitats documentals.
- Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Jaume Apòstol de Vallespinosa (1660-1699), 1 unitat documental.

Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Martí Bisbe de Vilallonga del Camp (1566-1929), 26 unitats documentals.

Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Joan Baptista de Vilanova d'Escornalbou (1552-1668), 6 unitats documentals.

Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria de Vila-rodona (1859-1948), 15 unitats documentals.

Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Sant Esteve de Vila-seca (1566-1958), 35 unitats documentals.

Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de Santa Maria del Vilosell (1851-1979), 14 unitats documentals.

Sèrie de registres sacramentals del fons parroquial de la Transfiguració del Senyor de Vimbodí (1556-1929), 71 unitats documentals.

L'any 2009 es va iniciar el buidatge i indexació dels manuals de capítols matrimonials del primer terç del segle XVIII. En total se'n van indexar 1.132. Així mateix, es va continuar amb la indexació dels testaments de la segona meitat del segle XVII al XXI, dipositats a l'AHAT provinents de les parròquies. En total es van indexar 9.621 testaments i en finalitzar l'any n'hi ha 22.614 de buidats. També es va continuar amb la catalogació sumària de la sèrie d'expedients matrimonials des de la dècada 1890 fins al primer quart del segle XX. A l'estiu es va començar la catalogació amb el *gArxiu* de la sèrie de dispenses matrimonials. En total es van descriure 332 dispenses dels anys 1685 a 1817.

A banda, els usuaris registrats a l'Arxiu en línia, gràcies a un senzill formulari, participen en el buidatge i confecció dels índexs dels llibres sacramentals digitalitzats accessibles des del web de l'AHAT. Durant l'any 2009 van ser indexades 5.491 partides sacramentals gràcies a la col·laboració desinteressada dels usuaris.

Conservació i restauració

El dia 14 de maig de 2009 l'Arxiu Nacional de Catalunya va lliurar els noranta-un pergamins netejats i aplanats del fons de la Família Foxà, pas previ i necessari per a ser digitalitzats.

El dia 22 de juny de 2009 la restauradora Maria Mauri Aragonès va lliurar en una caixa de conservació el volum del «Còdex A i B» després d'haver netejat i aplanat els pergamins i de posar-los unes noves cobertes.

Convenis i col·laboracions institucionals

— Subvenció de 6.000 EUR atorgada per la Diputació de Tarragona per a la digitalització dels registres sacramentals de les parròquies de

Sant Bartomeu d'Alió, de Sant Miquel Arcàngel de l'Albiol, de Sant Andreu d'Arbolí, de Sant Bartomeu de l'Argentera, de Santa Llúcia de Bellmunt del Priorat, de Santa Maria Assumpta de Capafonts, de Sant Andreu de Farena, de Sant Esteve de la Febró, de Sant Jaume Apòstol de Figuerola del Camp, de Sant Miquel Arcàngel de Forès, de Sant Salvador de la Mussara, de l'Assumpció del Pla de Santa Maria, de Santa Maria de les Pobles, de Santa Maria de Querol, de Santa Llúcia de Renau, de Sant Nicolau de la Riba, de Santa Maria de Siurana, de Sant Jaume Apòstol de Vallespinosa, de Sant Joan Baptista de Vilanova d'Escornalbou, i de les esglésies de la Santa Creu de Bellavista, de Sant Jaume Apòstol d'Esblada i de Santa Maria de Tamarit. Projecte valorat en 12.000 EUR.

- Subvenció de 5.000 EUR atorgada per la Diputació de Lleida per a la digitalització dels fons parroquials de Sant Jaume Apòstol de Belianes i Sant Miquel Arcàngel de Ciutadilla.
- Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Vila-seca i l'AHAT. El dia 30 de març de 2009, l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i l'Il·lm. Sr. Josep Poblet Tous, alcalde de Vila-seca, el van signar en nom de les dues institucions a les quals representen. L'ans esmentat conveni, que té una vigència de dos anys i una dotació econòmica de 5.000 EUR per a cadascun d'ells, els ha de permetre la digitalització del fons parroquial de Sant Esteve de Vila-seca.
- Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Perafort i l'AHAT. El dia 31 de març de 2009, l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i l'Il·lm. Sr. Joan Martí i Pla, alcalde de Perafort, el van signar en nom de les dues institucions a les quals representen. L'ans esmentat conveni, que té una vigència de tres anys i una dotació econòmica de 4.560 EUR per a cadascun d'ells, els ha de permetre la digitalització del fons parroquial de Sant Pere Apòstol de Perafort, dipositat a l'AHAT, així com col·laborar en el camp de la cultura, i més concretament encara, en la restauració del Còdex A i B.
- Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Torredembarra i l'AHAT. El dia 20 de maig de 2009, l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i l'Il·lm. Sr. Daniel Masagué Pere, alcalde de Torredembarra, el van signar en nom de les dues institucions a les quals representen. L'ans esmentat conveni, que té una vigència de tres anys i una dotació econòmica de 5.000 EUR per a cadascun d'ells, els ha de permetre la digitalització

del fons parroquial de Sant Pere Apòstol de Torredembarra, dipositat a l'AHAT.

- Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Vilallonga del Camp i l'AHAT. El dia 26 de juliol de 2009, l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i l'Il·lm. Sr. F. Xavier Armengol Monné, alcalde de Vilallonga del Camp, el van signar en nom de les dues institucions a les quals representen. L'ans esmentat conveni, que té una vigència de dos anys i una dotació econòmica total de 10.047,35 EUR, ha de permetre la digitalització del fons parroquial de Sant Martí Bisbe de Vilallonga del Camp.
- Conveni de col·laboració entre el CECB i l'AHAT. El dia 16 de setembre de 2009, l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i l'Il·lm. Sr. Josep M. T. Grau i Pujol, president del CECB, el van signar en nom de les dues institucions a les quals representen. L'ans esmentat conveni, que té una vigència d'un any i una dotació econòmica de 3.144 EUR atorgada a través del programa Tu Ajudes de Caixa Tarragona, els ha permès la digitalització dels llibres sacramentals de les parròquies de Santa Maria la Major de Montblanc, Sant Salvador de Prenafeta, Sant Joan Evangelista de Lilla, Sant Salvador de Rojals i Sant Jaume Apòstol de la Guàrdia dels Prats.
- Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament d'Alcover i l'AHAT. El dia 30 de setembre de 2009, l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i el Sr. Xavier Torrell Camps, regidor de Turisme, Comerç i Medi Ambient de l'Ajuntament d'Alcover, en representació de l'Il·lm. Senyor Anton Ferré Fons, alcalde de l'esmentada població, el van signar en nom de les dues institucions a les quals representen. L'ans esmentat conveni, que té una vigència de dos anys i una dotació econòmica total de 3.000 EUR, els ha de permetre la digitalització del fons parroquial de l'Assumpció d'Alcover.
- Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Constantí i l'AHAT. El dia 26 de juliol de 2009, l'Excm. i Rvdm. Dr. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i l'Il·lm. Sr. Josep M. Sabaté i Sans, alcalde de Constantí, el van signar en nom de les dues institucions a les quals representen. L'ans esmentat conveni, que té una vigència de tres anys i una dotació econòmica total de 19.200 EUR, ha de permetre la digitalització del fons parroquial de Sant Feliu Màrtir de Constantí.
- Col·laboració amb l'ANC per a digitalitzar la documentació del fons de la Família Foxà que fa referència a la baronia d'Eramprunyà. El dia

16 de juliol de 2009 el Sr. Josep Maria Sans Travé, director de l'ANC, va lliurar en suport digital les imatges resultants de la digitalització dels esmentats documents.

- Col·laboració amb el CECB per a digitalitzar els registres sacramentals de les parròquies de Santa Maria de Solivella, Sant Salvador de Rocafort de Queralt i la Transfiguració del Senyor de Vimbodí, a través del finançament del programa Tu Ajudes de Caixa Tarragona. L'ajuda econòmica ha estat de 1.742,24 EUR.
- Conveni a través de la borsa de treball de la URV per a tenir dos alumnes d'història en pràctiques durant els cursos acadèmics 2008-2009 i 2009-2010.

Acció cultural

DIFUSIÓ

El dia 21 de maig de 2009 el Telenotícies comarques de TV3 va emetre un reportatge sobre l'AHAT i el projecte de digitalització dels seus fons documentals.

El 23 de juliol de 2009 el diari *El Punt* va publicar un article sobre el projecte de digitalització dels llibres sacramentals de la Conca de Barberà que impulsa el Centre d'Estudis de la Conca de Barberà a través del programa Tu Ajudes de Caixa Tarragona.

El dia 19 d'agost de 2009 el Telenotícies comarques de TV3 va emetre un reportatge sobre la documentació relativa a la figura de sant Magí conservada a l'AHAT.

El dia 18 de setembre de 2009 *La Vanguardia*, dins el suplement dedicat a les comarques de Tarragona, va publicar l'article «Genealogia on-line», on s'explicava el projecte de digitalització dels fons documentals dipositats a l'Arxiu i s'informava de la possibilitat d'accedir als llibres sacramentals digitalitzats a través del web de l'AHAT.

El dia 27 de setembre de 2009 el *Diari de Tarragona* va publicar l'article «Ya es posible hacer el árbol genealógico des del web del Arxiu Arxidiocesà», sobre l'accés de la documentació digitalitzada des del web de l'AHAT.

El dia 2 d'octubre de 2009 el programa El Matí de Tarragona Ràdio va entrevistar Mn. Manuel Maria Fuentes i Gasó, director de l'AHAT, i el tècnic de l'Arxiu, Joan Maria Quijada Bosch, sobre el projecte de digitalització dels fons parroquials.

CURSOS, CONFERÈNCIES I JORNADES

Els dies 24, 25 i 26 de febrer de 2009 es va celebrar el Congrés Església i Guerra Civil (1936-1939), organitzat per l'AHAT amb la col·laboració de

la URV. Al llarg dels tres dies es van poder escoltar els 20 conferencians que van participar en el Congrés, així com una taula rodona. L'activitat va tenir una càrrega lectiva de 21 hores amb reconeixement de 2 crèdits de lliure elecció per als estudiants de la URV. Hi van assistir 144 persones.

Els dies 17, 18, 19, 24 i 25 de març de 2009 es va realitzar, en una aula de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós, un curs organitzat per l'AHAT sobre fons parroquials: tipologia documental i possibilitats d'investigació, impartit pels professors Josep M. T. Grau i Pujol, president del CECB, i Eugeni Perea Simón, arxiver de la Diputació de Tarragona. L'activitat va tenir una càrrega lectiva de 15 hores amb reconeixement d'1,5 crèdits de lliure elecció per als estudiants de la URV. Hi van assistir 21 alumnes.

El dia 26 de març de 2009, al paranimf del Seminari Pontifici, es va pronunciar la conferència «Dr. Salvador Rial i Lloberas: vicari general de Tarragona (1937-1943)», a càrrec de Mn. Manuel Maria Fuentes i Gasó, director de l'AHAT, emmarcada dins els actes de la celebració dels 70 anys de l'acabament de la guerra civil.

El dia 18 de novembre de 2009 divuit alumnes de l'assignatura de Paleografia de la llicenciatura d'història de la URV, acompanyats per la professora Montserrat Sanmartí Roset, van visitar l'AHAT.

El dia 2 de desembre de 2009 setze alumnes de l'assignatura Història Moderna d'Espanya, de la llicenciatura d'història de la URV, acompanyats pel professor Robert Vallverdú Martí, van visitar l'AHAT.

El dia 18 de desembre de 2009 disset alumnes de l'assignatura Mètodes i Tècniques Historiogràfiques de la llicenciatura d'història de la URV, acompanyats per la professora Maria Bonet Donato, van visitar l'AHAT.

BIBLIOTECA AUXILIAR I HEMEROTECA

Adquisició de monografies d'història local de les poblacions de l'Arquebisbat de Tarragona.

Manuel M. Fuentes i Gasó, pvre.

Director de l'AHAT

Joan Maria Quijada Bosch

Tècnic de l'AHAT

Tarragona, 3 de maig de 2010

secció informativa

Gabinet d'informació de l'Església a Catalunya

COMUNICAT

de la reunió n. 194 de la Conferència Episcopal Tarraconense

Els dies 28 i 29 d'abril de 2010 ha tingut lloc la reunió n. 194 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) al santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona.

En començar, i després de la pregària inicial, Mons. Pujol, en nom dels bisbes, ha felicitat Mons. Joan Enric Vives per la concessió que el sant pare Benet XVI li ha fet del títol i dignitat d'arquebisbe 'a títol personal' (*ad personam*), i Mons. Vives ha agraït la felicitació i ha manifestat que aquest títol el farà viure encara més la comunió amb els germans bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

1. Els bisbes de les diòcesis catalanes han expressat un cop més la seva satisfacció i el seu agraïment al sant pare Benet XVI per haver acceptat benèvolament la invitació del Sr. Cardenal de Barcelona per a presidir la consagració del temple de la Sagrada Família el proper dia 7 de novembre. Els bisbes inviten totes les parròquies, comunitats, moviments, escoles i altres institucions d'Església de les diòcesis a participar en aquest important esdeveniment, acollint el Sant Pare en les celebracions del proper mes de novembre.

Alhora, els bisbes demanen a tots els diocesans que es vulguin preparar amb la pregària, el compliment de les seves responsabilitats en l'Església i en la societat, i amb la solidaritat envers els pobres i necessitats, per tal que la visita del Sant Pare doni abundants fruits pastorals.

Els bisbes expressen al sant pare Benet XVI els sentiments de comunió, afecte i adhesió incondicional de les diòcesis de Catalunya especialment en aquests moments, assegurant-li la pregària constant perquè el Senyor l'assisteixi i li doni consol i fortalesa en el seu ministeri de successor de l'apòstol sant Pere, al servei de l'Església i del món.

2. En relació amb la recent visita de l'Emm. Sr. Cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat de Sa Santedat, realitzada del 24 al 27 d'aquest mes d'abril a Barcelona, Igualada i Montserrat, els bisbes expressen la seva satisfacció pel resultat d'aquesta visita i d'una manera molt especial per la beatificació del P. Josep Tous i Soler, primer caputxí català beatificat i fundador de les

Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor, que realitzen un molt bon servei en els col·legis que tenen a Catalunya. També es congratulen per la inauguració del nou orgue de Montserrat i la celebració de la vetlla de Santa Maria, presidida pel cardenal Bertone, amb una nombrosa presència de joves de les diòcesis catalanes.

3. Precisament, el pròxim 22 de maig, vigília de la festa de la Pentecosta, tindrà lloc l'Aplec de l'Esperit, la trobada interdiocesana de joves de les deu diòcesis catalanes i de les illes Balears i Andorra, amb el lema «Amb vosaltres cada dia». Mons. Saiz, bisbe de Terrassa, on tindrà lloc l'Aplec, i Mons. Pardo, bisbe de Girona i president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya i les Balears (SIJ), han informat els bisbes dels diferents aspectes organitzatius i de contingut de l'Aplec, que s'espera que reuneixi uns cinc mil joves.

També en l'àmbit de la pastoral de joventut, Mons. Pardo ha informat del llarg procés de preparació de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), que tindrà lloc a Madrid el mes d'agost de 2011 i que serà presidida pel sant pare Benet XVI. Els joves pelegrins provinents de tot el món sojornaran prèviament en diferents diòcesis, entre elles les catalanes, les quals han de preparar l'acolliment i l'organització d'activitats pròpies. Una d'aquestes activitats serà la invitació a participar en un acte conjunt que tindrà lloc, probablement, al temple de la Sagrada Família de Barcelona. La Creu de les JMJ, símbol d'aquesta Jornada Mundial, es farà present a les diòcesis catalanes els propers mesos de maig a juliol.

4. Mons. Pujol ha informat de la labor del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) per a promoure i ajudar l'ensenyament religiós a l'escola primària i secundària i l'adequada preparació del professorat. En aquest sentit, ha destacat l'èxit de la IV Trobada de professors de religió, que va tenir lloc el proppassat 24 d'abril a Sant Julià de Lòria, al Principat d'Andorra, amb l'assistència de més de 450 professors.

5. Mons. Casanova, bisbe de Vic i president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS), ha informat els bisbes de la tasca que desenvolupa aquest Secretariat pel que fa a l'atenció de les persones malaltes, tant en l'àmbit hospitalari com en el domiciliari, per part dels preveres i dels laics que hi estan dedicats. Els bisbes tenen un llarg intercanvi de parers sobre les qüestions plantejades per Mons. Casanova, en continuïtat amb el diàleg que van mantenir sobre el mateix tema en la passada reunió del mes de febrer amb els representants de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), i acorden mantenir una propera reunió amb els responsables diocesans.

També en aquest àmbit de la pastoral de la salut, els bisbes han nomenat,

per a un nou trienni, com a director del SIPS, Mn. Alfons Gea Romero, de la diòcesi de Terrassa.

6. Mons. Piris, bisbe de Lleida i president de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social (MCS) de la Conferència Episcopal Espanyola, informa de diversos temes relacionats amb aquest àmbit i proposa la celebració d'un curset de formació en comunicació per a bisbes i vicaris episcopals. Els bisbes estudien la proposta i decideixen realitzar-la el proper curs.

Per part seva, Mons. Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona i president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), presenta als bisbes, per al seu estudi, un «Informe sobre els mitjans propis escrits i audiovisuals» de les diòcesis catalanes, elaborat per l'esmentat Secretariat, així com el cartell anunciador de la Jornada mundial de les comunicacions socials, que tindrà lloc el diumenge 16 de maig, amb el lema «Els nous mitjans al servei de la Paraula».

També en aquest àmbit dels MCS, els bisbes han rebut una completa informació per part del Sr. Francesc Rosaura, director del programa Signes dels Temps, patrocinat per la CET i emès els diumenges al matí per Televisió de Catalunya, que acaba d'editar el programa n. 1.000, en el vint-i-quatrè aniversari de la seva existència. Els bisbes han analitzat amb el Sr. Rosaura els diferents aspectes del programa i l'han animat, a ell i al seu equip, a continuar progressant en la seva tasca informativa.

7. En acabar la reunió, Mons. Saiz, bisbe de Terrassa, ha invitat els bisbes a assistir a la inauguració de la nova seu de la cúria diocesana, que tindrà lloc el pròxim dia 15 de desembre de 2010 a Terrassa.

<p>CASA TEIXA DALMAU S.C.P.</p>	<p>RÈTOLS DE LLAUTÓ METACRILAT I LLUMINOSOS PLAQUES DE MATRÍCULA (a l'acte) SEGELLS DE CAUTXÚ (entrega ràpida) SENYALS DE TRÀNSIT I D'OBRES EXTINTORS SERIGRAFIA</p>
<p>Rambla Nova, 125 Tel. 977 21 91 57 - Fax 977 23 53 46 43001 TARRAGONA</p>	

secció documental

Sant Pare

MISSATGE

Urbi et orbi de Pasqua 2010

«Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est.»

‘Cantem al Senyor, que s’ha cobert de glòria’ (Litúrgia de les Hores, Pasqua, Ofici de Lectura, Ant. 1).

Benvolguts germans i germanes,

Us anuncio la Pasqua amb aquestes paraules de la litúrgia, que evocuen l’antiqüíssim himne de lloança dels israelites després del pas del mar Roig. El llibre de l’Èxode (cf. 15,19-21) narra com, en travessar el mar a peu eixut i veure els egipcis ofegats per les aigües, Míriam, la germana de Moisès i d’Aaron, i les altres dones van dansar entonant aquest cant de joia: «Canteu al Senyor per la seva gran victòria; ha tirat al mar cavalls i cavallers.» Els cristians repeteixen arreu del món aquest cant en la vetlla pasqual, i n’expliquen el significat en una oració especial d’aquesta mateixa vetlla; en una oració que ara, sota la llum plena de la resurrecció, fem nostra amb alegria: «Oh Déu, en els nostres dies encara veiem resplendir els prodigis que féreu en altre temps: aleshores, amb el vostre poder, alliberàreu un sol poble de la persecució del Faraó; avui, salveu per l’aigua del baptisme totes les nacions; feu que tots els pobles de la terra arribin a ser fills d’Abraham i a formar el veritable poble d’Israel.»

L’evangeli ens ha revelat el compliment de les figures antigues: Jesucrist, amb la seva mort i resurrecció, ha alliberat l’home d’aquell esclavatge radical que és el pecat, obrint-li el camí vers la veritable Terra promesa, el regne de Déu, regne universal de justícia, d’amor i de pau. Aquest «èxode» es compleix sobretot dins l’home mateix, i consisteix en un nou naixement en l’Esperit Sant, fruit del baptisme que Crist ens ha donat precisament en el misteri pasqual. L’home vell deixa el lloc a l’home nou; la vida anterior queda enrere, es pot caminar en una vida nova (cf. Rm 6,4). Però, l’«èxode» espiritual és font d’un alliberament integral, capaç de renovar qualsevol dimensió humana, personal i social.

Sí, germans, la Pasqua és la veritable salvació de la humanitat. Si Crist, l’Anyell de Déu, no hagués vessat la seva sang per nosaltres, no tindríem cap esperança, la mort seria inevitablement el nostre destí i el del món sencer. Però la Pasqua ha invertit la tendència: la resurrecció de Crist és una nova creació, com un empelt capaç de regenerar tota la planta. És un esdeveniment que ha modificat profundament l’orientació de la història, inclinant-la d’una vegada per totes en la direcció del bé, de la vida i del perdó. Som lliures, estem salvats! Per això, del profund del cor exultem: «Cantem al Senyor, que s’ha cobert de glòria.»

El poble cristià, nascut de les aigües del baptisme, està cridat a donar testimoniatge arreu del món d’aquesta salvació, a portar a tothom el fruit de la Pasqua,

que consisteix en una vida nova, alliberada del pecat i restaurada en la seva bellesa originària, en la seva bondat i veritat. Al llarg de dos mil anys, els cristians, especialment els sants, han fecundat contínuament la història amb l'experiència viva de la Pasqua. L'Església és el poble de l'èxode, perquè constantment viu el misteri pasqual difonent la seva força renovadora sempre i arreu. També avui la humanitat necessita un «èxode», que consisteixi no sols en retocs superficials, sinó en una conversió espiritual i moral. Necessita la salvació de l'evangeli per a sortir d'una crisi profunda que, per consegüent, demana canvis profunds, començant per les consciències.

Demano al Senyor Jesús que a l'Orient Mitjà, i en particular a la Terra santificada amb la seva mort i resurrecció, els pobles facin un «èxode» veritable i definitiu de la guerra i la violència a la pau i la concòrdia. Que el Ressuscitat s'adreci a les comunitats cristianes que sofreixen i són provades, especialment a l'Iraq, dirigint-los les paraules de consol i d'ànim amb què va saludar els Apòstols al Cenacle: «Pau a vosaltres» (Jn 20,21).

Que la Pasqua de Crist representi, per a aquells països llatinoamericans i del Carib que sofreixen una perillosa recrudescència dels crims relacionats amb el narcotràfic, la victòria de la convivència pacífica i del respecte del bé comú. Que l'estimada població d'Haití, devastada per la terrible tragèdia del terratrèmol, faci el seu «èxode» del dol i la desesperació a una nova esperança, amb l'ajut de la solidaritat internacional. Que els estimats ciutadans xilens, assolats per una altra greu catàstrofe, afrontin amb tenacitat, i sostinguts per la fe, els treballs de reconstrucció.

Que es posi fi, amb la força de Jesús ressuscitat, als conflictes que continuen provocant a l'Àfrica destrucció i sofriment, i que s'aconsegueixi la pau i la reconciliació imprescindibles per al desenvolupament. De manera particular, confio al Senyor el futur de la República Democràtica del Congo, de Guinea i de Nigèria.

Que el Ressuscitat sostingui els cristians que, com al Pakistan, sofreixen persecució i fins i tot mort per la seva fe. Que ell concedeixi la força per a emprendre camins de diàleg i de convivència serena als països afligits pel terrorisme i per les discriminacions socials i religioses. Que la Pasqua de Crist porti llum i fortalesa als responsables de totes les nacions, perquè l'activitat econòmica i financera es regeixi finalment per criteris de veritat, de justícia i d'ajut fratern. Que la potència salvadora de la resurrecció de Crist ompli a vessar tota la humanitat, perquè superant les múltiples i tràgiques expressions d'una «cultura de mort» que es va difonent, pugui construir un futur d'amor i de veritat, en el qual la vida humana sigui respectada i acollida.

Estimats germans i germanes, la Pasqua no consisteix en cap màgia. De la mateixa manera que el poble hebreu es va trobar amb el desert, més enllà del mar Roig, també l'Església, després de la Resurrecció, es troba amb els goigs i les esperances, els dolors i angoixes de la història. I, això no obstant, aquesta història ha canviat, ha estat marcada per una aliança nova i eterna, està realment oberta al futur. Per això, salvats en l'esperança, prosseguim el nostre pelegrinatge portant al cor el cant antic i sempre nou: «Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.»

Vaticà, 4 d'abril de 2010

Any Sacerdotal

AUDIÈNCIA GENERAL

del Sant Pare. Dimecres, 14 d'abril de 2010

MINISTERI ORDENAT

Benvolguts amics,

En aquest període pasqual, que ens condueix a la Pentecosta i que ens encamina també a les celebracions de clausura d'aquest Any Sacerdotal, programades per al 9, 10 i 11 de juny proper, vull dedicar encara algunes reflexions al tema del ministeri ordenat, comentant la realitat fecunda de la configuració del sacerdot a Crist cap, en l'exercici dels *tria munera* que rep, és a dir, dels tres oficis d'ensenyar, santificar i governar.

Per a comprendre el que significa que el sacerdot actua *in persona Christi Capitis* 'en la persona de Crist cap', i per a entendre també les conseqüències que deriven de la tasca de representar el Senyor, especialment en l'exercici d'aquests tres oficis, cal aclarir sobretot el que s'entén per *representar*. El sacerdot representa Crist. Què vol dir representar algú? En el llenguatge comú generalment vol dir rebre una delegació d'una persona per a estar present en lloc seu, per a parlar i actuar per ell, perquè aquell qui és representat està absent de l'acció concreta. Ens preguntem: El sacerdot representa el Senyor de la mateixa manera? La resposta és no, perquè en l'Església Crist no està mai absent; l'Església és el seu cos viu, i el cap de l'Església és ell, que hi és present i operant. Crist no està mai absent; al contrari, està present d'una manera totalment lliure dels límits de l'espai i del temps, gràcies a l'esdeveniment de la Resurrecció, que contemplem de manera especial en aquest temps de Pasqua.

Per tant, el sacerdot que actua *in persona Christi Capitis* i en representació del Senyor; no actua mai en nom d'un absent, sinó en la Persona mateixa de Crist ressuscitat, que es fa present amb la seva acció realment eficaç. Actua realment i realitza el que el sacerdot no podria fer: la consagració del vi i del pa perquè siguin realment presència del Senyor, i l'absolució dels pecats. El Senyor fa present la seva acció en la persona que realitza aquests gestos. Aquests tres oficis del sacerdot —que la Tradició ha identificat en les diverses paraules de missió del Senyor: ensenyar, santificar i governar— en la seva distinció i en la seva profunda unitat són una especificació d'aquesta representació eficaç. Aquestes són en realitat les tres accions de Crist ressuscitat, el mateix que avui en l'Església i en el món ensenya i així crea fe, reuneix al seu poble, crea presència de la veritat i construeix realment la comunió de l'Església universal, i santifica i guia.

El primer ofici de què voldria parlar avui és el *munus docendi*, és a dir, el d'*ensenyar*. Avui, en plena emergència educativa, el *munus docendi* de l'Església, exercit concretament a través del ministeri de cada sacerdot, resulta particularment important. Vivim en una gran confusió sobre les opcions fonamentals de la nostra vida i els interrogants sobre què és el món, d'on ve, on anem, què hem de fer per a realitzar el bé, com hem de viure, quins són els valors realment pertinents? Respecte a tot això hi ha moltes filosofies oposades, que neixen i desapareixen, creant

confusió sobre les decisions fonamentals, sobre com viure, perquè normalment ja no sabem de què i per a què hem estat fets i on anem. En aquesta situació es realitza la paraula del Senyor, que va tenir compassió de la multitud perquè eren «com ovelles sense pastor» (Mc 6,34). El Senyor va fer aquesta constatació quan va veure els milers de persones que el seguien al desert perquè, entre els diversos corrents d'aquell temps, ja no sabien quin era el veritable sentit de l'Esclat, que deia Déu. El Senyor, mogut per la compassió, va interpretar la paraula de Déu —ell mateix és la paraula de Déu— i així va donar una orientació. Aquesta és la funció *in persona Christi* del sacerdot: fer present, en la confusió i en la desorientació del nostre temps, la llum de la paraula de Déu, la llum que és Crist mateix en aquest món nostre. Per tant, el sacerdot no ensenya idees pròpies, una filosofia que ell mateix s'ha inventat, trobat o que li agrada; el sacerdot no parla per ell mateix, no parla per a ell mateix, per a crear-se admiradors o un partit propi; no diu coses seves, invencions seves, sinó que, en la confusió de totes les filosofies, el sacerdot ensenya en nom de Crist present, proposa la veritat, que és Crist mateix, la seva paraula, la seva manera de viure i d'anar endavant. Per al sacerdot val el que Crist va dir d'ell mateix: «La doctrina que ensenyo no és meva» (Jn 7,16); és a dir, Crist no es proposa a ell mateix, sinó que, com a Fill, és la veu, la paraula del Pare. També el sacerdot sempre ha de parlar i actuar així: «La meva doctrina no és meva, no propago les meves idees o el que m'agrada, sinó que sóc la boca i el cor de Crist, i faig present aquesta doctrina única i comuna que ha creat l'Església universal i que crea vida eterna.»

Això, és a dir, que el sacerdot no inventa, no crea ni proclama idees pròpies pel fet que la doctrina que anuncia no és seva, sinó de Crist, no significa, però, que sigui neutre, gairebé com un portaveu que llegeix un text que potser no fa seu. També en aquest cas val el model de Crist, que va dir: «Jo no vinc de mi mateix i no visc per a mi mateix, sinó que vinc del Pare i visc per al Pare.» Per això, en aquesta profunda identificació, la doctrina de Crist és la del Pare i ell mateix és u amb el Pare. El sacerdot que anuncia la paraula de Crist, la fe de l'Església i no les seves idees, ha de dir també: jo no visc de mi i per a mi, sinó que visc amb Crist i de Crist, i per això el que Crist ens ha dit es converteix en la meua paraula, encara que no és meua. La vida del sacerdot ha d'identificar-se amb Crist i, d'aquesta manera, la paraula no pròpia es converteix, això no obstant, en una paraula profundament personal. Sant Agustí, sobre aquest tema, parlant dels sacerdots, va dir: «I nosaltres, què som? Ministres [de Crist], els seus servidors; perquè el que us distribuïm no és nostre, sinó que ho traïem de la seva reserva. I també nosaltres vivim d'ella, perquè som servents com vosaltres» (Discurs 229/e, 4).

L'ensenyament que el sacerdot està cridat a oferir, les veritats de la fe, han de ser interioritzades i viscudes en un intens camí espiritual personal, perquè així realment el sacerdot entri en una profunda comunió interior amb Crist mateix. El sacerdot creu, acull i intenta viure, sobretot com a propi, allò que el Senyor ha ensenyat i l'Església ha transmès, en l'itinerari d'identificació amb el propi ministeri, del qual sant Joan Maria Vianney és testimoni exemplar (cf. Carta per a la convocatòria de l'Any Sacerdotal). «Units en la mateixa caritat» —afirma també sant Agustí— «tots som oients d'aquell que és per a nosaltres al cel l'únic Mestre» (*Enarr. in Ps.* 131, 1, 7).

La veu del sacerdot, en conseqüència, sovint podria semblar una «veu que crida en el desert» (Mc 1,3), però precisament en això consisteix la seva força profètica: a no ser mai homologat, ni homologable, a una cultura o mentalitat dominant, sinó a mostrar l'única novetat capaç de realitzar una renovació autèntica i profunda de l'home, és a dir, que Crist és el Vivent, és el Déu proper, el Déu que actua en la vida i per a la vida del món i ens dóna la veritat, la manera de viure.

En la preparació acurada de la predicació festiva, sense excloure la ferial, en l'esforç de formació catequètica, a les escoles, a les institucions acadèmiques i, de manera especial, a través del llibre no escrit que és la pròpia vida, el sacerdot és sempre «docent», ensenya. Però no amb la presumpció de qui imposa veritats pròpies, sinó amb la humil i alegre certesa de qui ha trobat la Veritat, ha estat agafat i transformat per ella i per això no pot fer altra cosa que anunciar-la. De fet, el sacerdoti ningú no el pot elegir per a ell mateix; no és una forma d'aconseguir seguretat en la vida, de guanyar una posició social: ningú no pot donar-lo, ni cercar-lo per ell mateix. El sacerdoti és resposta a la crida del Senyor, a la seva voluntat, per a ser anunciadors no d'una veritat personal, sinó de la seva veritat.

Benvolguts germans sacerdots, el poble cristià demana escoltar dels nostres ensenyaments la genuïna doctrina eclesial, que els permeti renovar la trobada amb Crist que dóna l'alegria, la pau, la salvació. La Sagrada Escriptura, els escrits dels pares i dels doctors de l'Església, el *Catecisme de l'Església catòlica* constitueixen, pel que fa a això, punts de referència imprescindibles en l'exercici del *munus docendi*, tan essencial per a la conversió, el camí de fe i la salvació dels homes. «Ordenació sacerdotal significa: ser submergits [...] en la Veritat» (Homilia en la missa crismal, 9 d'abril de 2009), aquesta Veritat que no és simplement un concepte o un conjunt d'idees que s'han de transmetre i assimilar, sinó que és la Persona de Crist, amb la qual, per la qual i en la qual viure; així, necessàriament, neix també l'actualitat i la comprensibilitat de l'anunci. Només aquesta consciència d'una Veritat feta Persona en l'encarnació del Fill justifica el manament missioner: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat» (Mc 16,15). Només si és la Veritat està destinat a tota criatura, no és una imposició d'alguna cosa, sinó l'obertura del cor a allò per què ha estat creat.

Benvolguts germans i germanes, el Senyor ha confiat als sacerdots una gran tasca: ser anunciadors de la seva Paraula, de la Veritat que salva; ser la seva veu en el món per a portar allò que contribueix al veritable bé de les ànimes i a l'autèntic camí de fe (cf. 1Co 6,12). Que sant Joan Maria Vianney sigui exemple per a tots els sacerdots. Era home de gran saviesa i fortalesa heroica per a resistir les pressions culturals i socials del seu temps a fi de portar les ànimes a Déu: senzillesa, fidelitat i immediatesa eren les característiques essencials de la seva predicació, transparència de la seva fe i de la seva santedat. Així el poble cristià quedava edificat i, com passa amb els autèntics mestres de tots els temps, reconeixia en ell la llum de la Veritat. Reconeixia en ell, en definitiva, allò que sempre s'hauria de reconèixer en un sacerdot: la veu del Bon Pastor.

secció de notes i comunicacions

II JORNADA DIOCESANA DE PASTORAL DE LA SALUT EL SENTIT DEL DOLOR HUMÀ

Dia: 24 d'abril de 2010

Horari: De 09.30 h a 13.30 h

Lloc: Sala d'actes de l'Hospital Santa Tecla de Tarragona

Itinerari: Una experiència especial al llarg de la història. A la recerca d'un sentit del dolor.

Ponent: Joan Manuel Bajo Llauredó, sacerdot, agent de la pastoral de la salut, bioètica en ciències de la salut i d'acompanyament a la mort i al dol.

Organitza: Delegació diocesana de pastoral de la salut.

CICLE DE CONFERÈNCIES

per a commemorar els 90 anys de l'AHAT

Lloc: Casa dels Concilis del Carrer de les Coques, 1 Tarragona. 19.00 h

Organitza: Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona.

Dimarts, 4 de maig de 2010

Títol: «Temps convulsos. Els inicis del segle V a Tàrraco.»

Conferenciant: Cristòfor Salom i Garreta, professor d'història de l'art de la Universitat Rovira i Virgili.

Dijous, 6 de maig

Títol: La guerra civil i els arxius de l'Arquebisbat de Tarragona: entre la destrucció i la salvaguarda.

Conferenciant: Josep M. T. Grau i Pujol, director del Centre d'Estudis de la Conca de Barberà.

Dimarts, 11 de maig

Títol: La repoblació de la ciutat i el Camp de Tarragona.

Conferenciant: Maria Bonet i Donato, professora d'història medieval de la Universitat Rovira i Virgili.

Dijous, 13 de maig

Títol: L'Església catalana a la primera dictadura del segle XX.

Conferenciant: Joan Bada i Elías, professor emèrit d'història moderna i contemporània i d'història de l'Església de la Universitat de Barcelona i de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Dimarts, 18 de maig

Títol: L'actitud de l'Església catalana en el procés contra els templers.

Conferenciant: Josep M. Sans i Travé, director de l'Arxiu Nacional de Catalunya.

Dijous, 20 de maig

Títol: Vivències.

Conferenciant: Jordi Rovira i Soriano, secretari de la Reial Societat Arqueològica Tarraconense

Dimarts, 25 de maig

Títol: L'Església de Tarragona i la cultura (1897-1936).

Conferenciant: Manuel Maria Fuentes i Gasó, director de l'Arxiu Arxidiocesà de Tarragona

Dijous, 27 de maig

Títol: L'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona del segle XXI.

Conferenciant: Joan M. Quijada Bosch, tècnic de l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona, i Jordi Altés Martí, enginyer informàtic.

Dimarts, 1 de juny

Títol: Fragments de polifonia medieval a l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona: noves recerques.

Conferenciant: David Catalunya, musicòleg.

TROBADA DIOCESANA DE CATEQUISTES

EMPELTATS PER DONAR FRUIT

Lloc: L'Arboç

Dia: 13 de juny de 2010

Horari:

- 10.00 h Acolliment i inscripcions.
 - 10.15 h Activitat del matí, a partir de lema de la Trobada.
 - 14.15 h Dinar al poliesportiu.
 - 17.45 h Eucaristia, presidida pel Sr. Arquebisbe, a l'església parroquial de Sant Julià.
- Comiat

Organitza: Delegació diocesana de catequesi i catecumenat.

ASSOCIACIÓ TARRACO MINUSVÀLIDS

Av. Catalunya, 32 (Passatge) - Tel. 977 22 12 14 - Tarragona

AL SERVEI DELS COL·LECTIUS DE DISCAPACITATS

EL NOSTRE FUTUR ESTÀ EN LA TEVA COL·LABORACIÓ

NO TEMAS IR DESPACIO, TEME NO AVANZAR 1,50 €

Serveis:

Microbusos - Tallers - Fàbriques

Cultura-Esport:

Biblioteca - Professors - Cursets
Atletisme - Natació - Bàsquet

Salut:

Centre mèdic - Rehabilitació -
Material ortopèdic

La nostra obra social surt dels beneficis de la venda del cupó, després de donar treball als minusvàlids

